

Grozījumi:

13.03.1997. likums / LV, 82, 26.03.1997.; Ziņotājs, 8, 24.04.1997. / Stājas spēkā 09.04.1997.
29.10.1998. likums / LV, 334/335, 06.11.1998.; Ziņotājs, 24, 24.12.1998. / Stājas spēkā 20.11.1998.
30.09.1999. likums / LV, 335/336, 13.10.1999.; Ziņotājs, 21, 04.11.1999. / Stājas spēkā 27.10.1999.
23.11.2000. likums / LV, 448/449, 12.12.2000. / Stājas spēkā 01.09.2001.
10.05.2001. likums / LV, 78, 22.05.2001.; Ziņotājs, 12, 21.06.2001. / Stājas spēkā 01.07.2001.
09.05.2002. likums / LV, 80, 29.05.2002.; Ziņotājs, 12, 27.06.2002. / Stājas spēkā 01.01.2003.
30.10.2003. likums / LV, 159, 12.11.2003.; Ziņotājs, 23, 11.12.2003. / Stājas spēkā 01.01.2004.
22.04.2004. likums / LV, 69, 01.05.2004.; Ziņotājs, 10, 29.04.2004. / Stājas spēkā 01.05.2004.
02.12.2004. likums / LV, 199, 15.12.2004.; Ziņotājs, 2, 27.01.2005. / Stājas spēkā 29.12.2004.
05.05.2005. likums / LV, 82, 25.05.2005.; Ziņotājs, 12, 22.06.2005. / Stājas spēkā 08.06.2005.
01.12.2005. likums / LV, 198, 13.12.2005.; Ziņotājs, 1, 12.01.2006. / Stājas spēkā 01.01.2006.
22.06.2006. likums / LV, 107, 07.07.2006.; Ziņotājs, 15, 10.08.2006. / Stājas spēkā 21.07.2006.
04.04.2007. likums / LV, 63, 18.04.2007.; Ziņotājs, 10, 24.05.2007. / Stājas spēkā 02.05.2007.
14.06.2007. likums / LV, 106, 04.07.2007.; Ziņotājs, 15, 09.08.2007. / Stājas spēkā 15.07.2007.
13.12.2007. likums / LV, 206, 22.12.2007.; Ziņotājs, 3, 14.02.2008. / Stājas spēkā 01.01.2008.
06.11.2008. likums / LV, 181, 21.11.2008.; Ziņotājs, 24, 23.12.2008. / Stājas spēkā 01.07.2009.
14.10.2010. likums / LV, 174, 03.11.2010. / Stājas spēkā 01.01.2011.
16.12.2010. likums / LV, 206, 30.12.2010. / Stājas spēkā 01.04.2011.
12.05.2011. likums / LV, 80, 25.05.2011. / Stājas spēkā 08.06.2011.
07.02.2013. likums / LV, 40, 26.02.2013. / Stājas spēkā 01.03.2013.
23.04.2015. likums / LV, 91, 12.05.2015. / Stājas spēkā 01.07.2015.
15.06.2017. likums / LV, 128, 29.06.2017. / Stājas spēkā 13.07.2017.
28.09.2017. likums / LV, 203, 12.10.2017. / Stājas spēkā 26.10.2017.
13.06.2019. likums / LV, 129, 28.06.2019. / Stājas spēkā 12.07.2019.
17.06.2020. likums / LV, 123, 30.06.2020. / Stājas spēkā 01.07.2020.
04.02.2021. likums / LV, 27, 09.02.2021. / Stājas spēkā 01.07.2021.
10.03.2022. likums / LV, 50A, 11.03.2022. / Stājas spēkā 15.03.2022.
13.10.2022. likums / LV, 204, 20.10.2022. / Stājas spēkā 01.01.2023.
27.03.2024. likums / LV, 70, 10.04.2024. / Stājas spēkā 24.04.2024.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Autopārvadājumu likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **atļauja pasažieru regulāro komercpārvadājumu veikšanai** (turpmāk — atļauja) — dokuments, kas apliecina pārvadātāja tiesības veikt pasažieru regulāros komercpārvadājumus attiecīgā maršruta reisā saskaņā ar apstiprinātu kustības sarakstu;

2) **autobuss** — autotransporta līdzeklis, kas paredzēts pasažieru (deviņu un vairāk cilvēku, neieskaitot šoferi) pārvadāšanai;

3) **autoosta** — no brauktuves nodalīta teritorija ar būvēm, kas paredzētas autotransporta kustības organizēšanai, autotransporta līdzekļu un pasažieru apkalpošanai vai apmaiņai maršrutos;

4) **autopārvadājums** — jebkura autotransporta līdzekļa pārvietošanās pa ceļu, pārvadājot pasažierus vai kravu;

5) *(izslēgts ar 10.03.2022. likumu);*

6) **autotransporta līdzeklis** — transportlīdzeklis ar motoru (izņemot traktoros un pašgājējas mašīnas), kuru lieto pasažieru vai kravas pārvadāšanai pa bezsliežu ceļiem. Piekabes un puspiekabes tiek uzskatītas par autotransporta līdzekļa daļu;

7) **autovadītājs** — persona, kas uz tiesiska pamata vada autotransporta līdzekli;

8) **ātri bojājamošās kravas** — lauksaimniecības un zivju produkti, kā arī cita krava, kuru pārvadājot jāievēro īpašs temperatūras režīms un kura jāpārvadā ar specializētiem autotransporta līdzekļiem;

9) **bagāža** — lietas, kuras pasažieris ved sev līdzī vai nosūta ar autotransporta līdzekli;

10) **beramā krava** — krava, kas sastāv no birstošas masas un tiek pārvadāta neiesaiņota (smiltis, graudi un cita līdzīga krava);

11) **bīstamā krava** — krava, kas uzskatāma par bīstamo kravu Bīstamo kravu aprites likuma izpratnē;

12) **ekspeditors** — komersants, kurš atbilstoši līgumam, kas noslēgts ar kravas nosūtītāju, organizē kravu pārvadājumus un sniedz ar šiem pārvadājumiem saistītos pakalpojumus;

12¹) **intermodālais pārvadājums** — pārvadājums, kas atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:

a) minētais pārvadājums atbilst kombinētā pārvadājuma definīcijai un tiek pārvadāts viens vai vairāki konteineri vai maināmas virsbūves, kuru maksimālais kopējais garums nepārsniedz 45 pēdas,

b) tiek pārvadāts viens vai vairāki konteineri vai maināmas virsbūves, kuru maksimālais kopējais garums nepārsniedz 45 pēdas, ja pa autoceļiem veiktais pārvadājuma sākuma vai beigu posms Eiropas Savienības teritorijā nepārsniedz 150 kilometrus un pārvadājuma pārējā daļa tiek veikta pa ūdensceļiem. Minētais pa autoceļiem veiktais pārvadājuma sākuma vai beigu posms Eiropas Savienības teritorijā var arī pārsniegt 150 kilometrus, lai sasniegtu tuvāko attiecīgajam pakalpojumam piemēroto transporta termināli (terminālis var atrasties arī citā Eiropas Savienības dalībvalstī, kurā krava nav iekrauta vai izkrauta), ja autopārvadājuma veikšanai tiek izmantoti transportlīdzekļu sastāvi ar puspiekabi, kas sastāv no divasu vilcēja un trīssasu puspiekabes vai no trīssasu vilcēja un divasu vai trīssasu puspiekabes;

13) **iznomāts transportlīdzeklis** — jebkurš transportlīdzeklis, kas par samaksu un uz noteiktu laiku nodots tāda komersanta lietošanā, kurš nodarbojas ar komercpārvadājumiem vai veic pašpārvadājumus, atbilstoši līgumam, kas noslēgts ar personu, kura piedāvā šos transportlīdzekļus;

14) **kabotāžas pārvadājumi** — īslaicīgi iekšzemes pasažieru vai kravas komercpārvadājumi ar autotransporta līdzekļiem, kas tiek veikti citā valstī, tajā neregistrējot uzņēmumu, filiāli vai pārstāvniecību;

15) **kombinētais pārvadājums** — kravas pārvadājums, ja kravas automobilis, piekabe, puspiekabe ar vilcēju vai bez tā, vai to kombinācijā vai 20 vai vairāk pēdu konteineri brauciena sākuma (beigu) posmā izmanto autoceļu, bet pārējā posmā dzelzceļu, iekšējos ūdensceļus vai jūras ceļus, ja kāds no ceļa posmiem, izņemot autoceļu, pārsniedz 100 kilometrus taisnā līnijā. Kombinētā pārvadājuma ietvaros brauciena sākuma (beigu) posmu veic pa autoceļu starp kravas iekraušanas (izkraušanas) vietu un tuvāko kravas iekraušanai (izkraušanai) piemēroto dzelzceļa staciju vai rādusā, kas nepārsniedz 150 kilometrus taisnā līnijā no iekšējo ūdensceļu ostas vai jūras ostas, kur kravu iekrauj (izkrauj);

16) **krava** — pārvadāšanai pieteikta lieta (produkcija, preces, saiņi, konteineri un citi priekšmeti);

17) **kravas valdītājs** — persona, kas uz tiesiska pamata rīkojas ar kravu savā vārdā neatkarīgi no tā, vai krava ir tās īpašums;

18) **kustības saraksts** — pārvadājuma veikšanas režīms, kurā noteikta autobusa (autotransporta līdzekļa) pārvietošanās, apstāšanās un stāvēšana maršruta reisā (reisos), kā arī pārvadājuma izpildes laiki un izpildes dienas;

18¹) **licences kartīte** — noteiktas formas dokuments vai ieraksts valsts informācijas sistēmā, kas apliecina, ka pārvadātājs ar konkrēto autotransporta līdzekli var veikt dokumentā vai ierakstā norādītā veida komercpārvadājumus;

18²) **līgumslēdzējs vai apakšuzņēmējs** — uzņēmums, kas noslēdzis līgumu ar kravas autopārvadātāju par transporta pakalpojumu un nav nosūtītājs vai ekspeditors;

19) **maršrutu apkalpes vietas** — autoosta, pasažieru apmaiņas vieta un pietura;

20) **maršruts** — iepriekš izraudzīts autotransporta līdzekļa kustības ceļš starp diviem kustības galapunktiem;

21) **nosūtītājs** — persona, kas nodod kravu pārvadāšanai. Nosūtītājs un saņēmējs var būt viena un tā pati persona;

22) **pasažieris** — persona, kas saskaņā ar līgumu (biyeti) vai uz cita tiesiska pamata izmanto autotransporta līdzekli braukšanai un bagāžas pārvadāšanai, kā arī izmanto citus pārvadātāja sniegtos pakalpojumus;

23) **pasažieru neregulārie pārvadājumi** — regulāro pārvadājumu (arī speciālo regulāro pārvadājumu) definīcijai neatbilstoši pasažieru pārvadājumi, kuros pārvadā pasažieru grupas, kas izveidotas pēc pasūtītāja vai paša pārvadātāja iniciatīvas. Šie pārvadājumi zaudē neregulāro pārvadājumu statusu un iegūst regulāro pārvadājumu statusu, ja pasažieru pārvadājumi tiek veikti ar noteiktu regularitāti pa to pašu vai līdzīgu pasažieru regulārā pārvadājuma maršrutu un funkcionāli apkalpo tos pašus pasažierus, kurus uzņem vai izlaiž maršrutu apkalpes vietās vai sabiedriskajam transportam paredzētajās joslās;

24) **pasažieru regulārie pārvadājumi** — pasažieru pārvadāšana ar piemērotiem transportlīdzekļiem saskaņā ar noteiktiem kustības sarakstiem regulāri pa noteiktu maršrutu par iepriekš noteiktu braukšanas un bagāžas pārvadāšanas maksu, kā arī pasažieru pārvadājumi, kuros pasažieri tiek uzņemti vai izlaisti maršrutu apkalpes vietās;

25) **pasažieru speciālie regulārie pārvadājumi** — pasažieru regulārie pārvadājumi, kuros pārvadā noteiktu kategoriju pasažierus;

26) **pasažieru un kravas komercpārvadājumi** (turpmāk — pasažieru un kravas pārvadājumi) — pasažieru un kravas pārvadāšana par maksu profesionālas darbības veidā;

26¹) **pasažieru komercpārvadājumi ar taksometru** — pakalpojums, kurā pasažieris pēc vienošanās ar pārvadātāju tiek aizvests uz pasažiera norādīto vietu [tai skaitā pasažieru pārvadājumu pakalpojums, kuru piedāvā, pieprasa un apstiprina, izmantojot elektronisko sakaru pakalpojumus (tai skaitā tiešsaistes režīmā tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē)] un par kuru norēķinās atbilstoši taksometra skaitītājā reģistrētajai braukšanas maksai un papildmaksai;

26²) **pasažieru komercpārvadājums ar vieglo automobili** — pārvadājuma pakalpojums ar vieglo transportlīdzekli līdztekus pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru, kurš tiek piedāvāts, pieprasīts un apstiprināts, izmantojot tikai elektronisko sakaru līdzekļus tiešsaistes režīmā tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē, un par kuru apmaksā tiek veikta tikai bezskaidrā naudā;

26³) **pasažieru apmaiņas vieta** — no brauktuves nodalīta teritorija, kurā atrodas platformas un kura paredzēta autotransporta kustības organizēšanai, autotransporta līdzekļu un pasažieru apmaiņai maršrutos;

27) **pašpārvadājumi** — pārvadājumi, kuri bez maksas tiek veikti ar komersanta, zemnieku vai zvejnieku saimniecības, kooperatīvās sabiedrības, kas darbojas lauksaimniecības nozarē, valsts vai pašvaldību institūcijas, biedrības vai nodibinājuma (turpmāk — pašpārvadājuma veicējs) īpašumā esošiem vai iznomātiem transportlīdzekļiem, izņemot citā valstī reģistrētu transportlīdzekli, kurus vada pats pašpārvadājuma veicējs vai viņa darbinieks, lai pašpārvadājuma veicēja vajadzībām pārvadātu personas vai kravu, kura ir viņa īpašums vai kuru viņš nopircis, pārdevis, iznomājis, izīrējis, ieguvis, izgatavojis, pārstrādājis vai remontējis.

Pašpārvadājumi ir tikai pašpārvadājuma veicēja papilddarbība;

28) **pārvadātājs** — komersants, kooperatīvā sabiedrība vai zemnieku vai zvejnieku saimniecība, kas pēc pasūtījuma vai līguma ar nosūtītāju, pasažieri vai uz cita tiesiska pamata uzņemas pārvadājuma saistību;

28¹) **pietura** — vieta pasažieru apmaiņai maršrutos;

29) **saņēmējs** — persona, kurai saskaņā ar pārvadājuma līgumu galapunktā izsniedzama krava;

29¹) **starptautiskais maršruts** — maršruts, kas šķērso Latvijas valsts robežu;

30) **starptautiskie pārvadājumi** — pārvadājumi, kurus veicot nepieciešams šķērsot Latvijas valsts robežu;

31) **šķidrā krava** — nafta un naftas produkti, spirts, augu eļļa, dzīvnieku tauki un cita krava, ko pārvadā noslēgtās tilpnēs;

32) **tiešā jauktā satiksme** — pasažieru vai kravas pārvadājumi, kurus ar autotransportu un citu transportu veic vairāki pārvadātāji un kuriem tiek sastādīts vienots transporta dokuments visam braukšanas ceļam; 32¹) **tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojums** — tiešsaistes pakalpojums autopārvadājumiem;

32²) **tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējs** — komersants, kas atbilstoši ar pārvadātāju noslēgtam līgumam tiešsaistes režīmā organizē autopārvadājumus un sniedz saistītus pakalpojumus;

33) **transporta ekspedīcijas pakalpojumi** — ar kravas nosūtīšanu, pārvadāšanu, saņemšanu un uzglabāšanu saistītu pakalpojumu un darbu komplekss, kuru veic par maksu.

(09.05.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004., 05.05.2005., 22.06.2006., 04.04.2007., 14.06.2007., 14.10.2010., 12.05.2011., 23.04.2015., 15.06.2017., 28.09.2017., 13.06.2019., 10.03.2022. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

2. pants. Likuma darbība

Šis likums reglamentē tiesiskās attiecības starp pārvadātāju, autovadītāju, tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju, ekspedītoru, nosūtītāju, saņēmēju un pasažieri, organizējot un izpildot pasažieru un kravas pārvadājumus kā profesionālu darbību.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2019.)

3. pants. Normatīvie akti, kas regulē tiesiskās attiecības autopārvadājumos

(1) Tiesiskās attiecības, kas veidojas, veicot kravas un pasažieru pārvadājumus ar autotransportu, reglamentē šis likums, Civillikums, citi normatīvie akti, kā arī starptautiskie līgumi, kuri ir saistoši Latvijai.

(2) Ja Saeimā apstiprinātajos Latvijai saistošajos starptautiskajos līgumos paredzēti citādi noteikumi nekā tie, kas ietverti šajā likumā, tiek piemēroti starptautisko līgumu noteikumi.

4. pants. Autopārvadājumu nozares pārvalde un kontrole

(1) Publisko pārvaldi autopārvadājumu jomā saskaņā ar šā likuma un citu normatīvo aktu prasībām atbilstoši savai kompetencei realizē Satiksmes ministrija, Iekšlietu ministrija, Finanšu ministrija, Labklājības ministrija, pašvaldības un šo ministriju un pašvaldību padotībā esošās institūcijas, tai skaitā personas un institūcijas deleģēto pārvaldes uzdevumu ietvaros.

(2) Satiksmes ministrija, Iekšlietu ministrija un to padotībā esošās institūcijas atbilstoši savai kompetencei veic valsts uzraudzību pār likumu un citu normatīvo aktu ievērošanu autopārvadājumu jomā, izsniedz normatīvajos aktos paredzētos ar autopārvadājumiem saistītos dokumentus, sadarbojas ar citu valstu kompetentām institūcijām autopārvadājumu jomā, kā arī veic citus normatīvajos aktos noteiktos uzdevumus.

(3) Autopārvadājumu kontroli atbilstoši savai kompetencei īsteno Iekšlietu ministrija, Finanšu ministrija,

pašvaldības un šo ministriju un pašvaldību padotībā esošās institūcijas, pārvadātāji, kā arī citas normatīvajos aktos noteiktās personas un institūcijas.

(4) Kārtību, kādā organizējama un īstenojama autopārvadājumu kontrole, nosaka Ministru kabinets.

(5) Autopārvadājumu kontroles nolūkos savstarpēja administratīva sadarbība un palīdzība starp Eiropas Savienības dalībvalstīm tiek nodrošināta bez maksas. Informācijas pieprasījums neliedz kompetentajām iestādēm veikt pasākumus saskaņā ar attiecīgajiem Eiropas Savienības un valsts tiesību aktiem, lai izmeklētu un novērstu bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu pārvadājumiem regulējošos normatīvajos aktos noteikto prasību pārkāpumus. Informācija, kas sniegta saskaņā ar bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu pārvadājumiem regulējošos normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, tiek izmantota tikai attiecībā uz jautājumiem, par kuriem tā pieprasīta. Jebkuru personas datu apstrādi veic tikai tādēļ, lai panāktu atbilstību normatīvo aktu prasībām, kas regulē bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem, un to veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa regulu (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula).

(16.12.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

4.¹ pants. Autopārvadājumu kontroles uzskaites sistēma

(1) Autopārvadājumu kontroles uzskaites sistēma ir valsts informācijas sistēmas "Integrētā iekšlietu informācijas sistēma" sastāvdaļa, kurā iekļauta autopārvadājumu kontrolē iegūtā informācija.

(2) Autopārvadājumu kontroles uzskaites sistēmas mērķis ir nodrošināt nepieciešamās informācijas apstrādi un sekmēt starpinstitūciju sadarbību, organizējot un īstenojot autopārvadājumu kontroli.

(3) Ministru kabinets nosaka autopārvadājumu kontroles uzskaites sistēmā iekļaujamās informācijas apjomu, institūcijas, kas ir tiesīgas apstrādāt informāciju, kārtību, kādā informāciju sistēmā iekļauj un saņem no tās, kā arī sistēmā iekļautās informācijas apstrādes kārtību un tās glabāšanas termiņus un informācijas apmaiņas kārtību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (turpmāk — IMI sistēma), kura izveidota atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra regulai (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas lēmumu 2008/49/EK.

(15.06.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.03.2022. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

4.² pants. Pašvaldības transporta kontroles dienests

(1) Pašvaldības transporta kontroles dienests ir pašvaldības izveidota institūcija vai tās noteikta amatpersona, kuras darbības mērķis ir, veicot autopārvadājumu uzraudzību un kontroli, nodrošināt Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem atbilstošus autopārvadājumus.

(2) Lai kontrolētu autopārvadājumu atbilstību normatīvo aktu prasībām, pašvaldības transporta kontroles dienesta amatpersonas ir tiesīgas:

1) apturēt autotransporta līdzekļus, ar kuriem veic pasažieru komercpārvadājumus, vai autotransporta līdzekļus, kas paredzēti kravu pārvadāšanai;

2) veikt kontrolpirkumus un kontrolpasūtījumus.

(3) Kārtību, kādā pašvaldības transporta kontroles dienests aptur autotransporta līdzekļus, ar kuriem veic pasažieru komercpārvadājumus, un autotransporta līdzekļus, kas paredzēti kravu pārvadāšanai, nosaka Ministru kabinets.

(4) Pašvaldība, kurā nav izveidots pašvaldības transporta kontroles dienests, visus vai atsevišķus attiecīgā dienesta uzdevumus, tostarp administratīvā pārkāpuma procesa veikšanu, var deleģēt citai pašvaldībai.

(13.06.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

5. pants. Autotransporta direkcija

(Izslēgts ar 29.10.1998. likumu, kas stājas spēkā 20.11.1998.)

5.¹ pants. Autotransporta direkcija

(1) Autotransporta direkcija, ieviešot pasažieru un kravu autopārvadājumu normatīvo aktu prasības, atbilstoši savai kompetencei un saskaņā ar starptautiskajām un Eiropas Savienības prasībām nodrošina:

- 1) ar autopārvadājumiem saistīto darbību kvalitāti un attīstību;
- 2) Autopārvadātāju informatīvās datu bāzes veidošanu un administrēšanu;
- 3) valsts pārvaldes funkciju veikšanai nepieciešamo informāciju autotransporta nozarē;
- 4) starptautiskajos starpvaldību un starpministriju līgumos paredzētās darbības;
- 5) Latvijas dalību starptautisko autopārvadājumu nolīgumu darbības ietvaros izveidoto kopējo komisiju, Starptautiskā transporta foruma (STF) Autotransporta grupas un citu ar autotransporta nozari saistītu starptautisku organizāciju sanāksmēs;
- 6) transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites digitālās kontrolierīces (tahogrāfa) karšu izsniegšanu, anulēšanu un apturēšanu uz laiku Ministru kabineta noteiktajā kārtībā;
- 6¹) Eiropas Savienības dalībvalsts digitālā tahogrāfa sistēmas kompetentās institūcijas funkcijas izpildi;
- 7) atļauju izsniegšanu starptautiskajiem pasažieru un kravas pārvadājumiem ar autotransportu;
- 8) Eiropas Kopienas atļauju, Eiropas Kopienas atļauju kopiju un autovadītāju atestātu izsniegšanu starptautiskajiem pasažieru un kravas pārvadājumiem, anulēšanu vai apturēšanu uz laiku Ministru kabineta noteiktajā kārtībā;
- 9) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011.gada 16.februāra regulas (ES) Nr. 181/2011 par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem regulā (EK) Nr. 2006/2004 [turpmāk — regula (ES) Nr. 181/2011] izpildi saskaņā ar regulas (ES) Nr. 181/2011 28.panta 1.punktu;
- 10) pasažieru sūdzību pārskatīšanu, kuras nav atrisinātas saskaņā ar regulas (ES) Nr. 181/2011 27.pantu;
- 11) vadītāju reģistrāciju pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru un vieglo automobili Ministru kabineta noteiktajā kārtībā;
- 12) *(izslēgts ar 13.06.2019. likumu);*
- 13) autoostu reģistrāciju, reģistrācijas apturēšanu vai anulēšanu, autoostu pakalpojumu maksas pārbaudi un autoostu darbības uzraudzību reģionālās nozīmes maršrutu reisu apkalpošanai;
- 14) eksāmenu organizēšanu un pārvadājumu vadītāja profesionālās kompetences sertifikātu izsniegšanu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra regulas (EK) Nr. 1071/2009, ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes direktīvu 96/26/EK (turpmāk — regula Nr. 1071/2009) 8. panta 3. punktam;
- 15) speciālo atļauju (licenču) un licences kartīšu izsniegšanu pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusiem, vieglajiem automobiļiem un kravas pārvadājumiem;
- 16) tīmekļvietnes un mobilās lietotnes pakalpojumu sniedzēju reģistrāciju un reģistrācijas anulēšanu;
- 17) pasažieru un kravas pašpārvadājumu sertifikātu izsniegšanu un anulēšanu;
- 18) kompetentās iestādes pienākumu veikšanu atbilstoši regulas Nr. 1071/2009 10. pantam;
- 19) regulas Nr. 1071/2009 16. pantā noteiktā valsts elektroniskā reģistra uzturēšanu Autopārvadātāju informatīvās datu bāzes ietvaros;
- 20) valsts kontaktpunktam noteikto pienākumu izpildi attiecībā uz informācijas apmaiņu ar pārējām dalībvalstīm atbilstoši bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu

pārvadājumiem regulējošos normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

(2) Ministru kabinets izdod noteikumus par to pakalpojumu cenrāža apstiprināšanu, kurus Autotransporta direkcija sniedz, pildot tai deleģētos valsts pārvaldes uzdevumus.

(3) Autotransporta direkcijai iesniegumus, iesniegumiem pievienotos dokumentus un pilnvaras var iesniegt arī elektroniski, aizpildot speciālu tiešsaistes formu Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē www.atd.lv (e-pakalpojums), neizmantojot drošu elektronisko parakstu, norādot elektroniskā pasta adresi saziņai. Identifikācijai izmanto Valsts reģionālās attīstības aģentūras nodrošinātajā vienotās pieteikšanās modulī pieejamos personas identifikācijas līdzekļus.

(02.12.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.05.2005., 01.12.2005., 04.04.2007., 13.12.2007., 12.05.2011., 07.02.2013., 28.09.2017., 13.06.2019., 17.06.2020. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

5.² pants. Autotransporta inspekcija

(Izslēgts ar 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2011.)

5.³ pants. Valsts policija

(1) Valsts policija veic autopārvadājumu uzraudzību un kontroli, lai nodrošinātu Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem un Latvijas Republikai saistošiem starptautiskajiem normatīvajiem aktiem atbilstošus autopārvadājumus.

(2) Valsts policija sagatavo informāciju atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta regulas (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes regulu (EEK) Nr. 3820/85 (turpmāk — regula Nr. 561/2006) 17. pantam un uz šā panta pamata pieņemtajam Eiropas Komisijas 2008. gada 22. septembra lēmumam par regulas Nr. 561/2006 17. pantā minētās standarta ziņošanas veidlapas sagatavošanu un attiecīgo informāciju dara zināmu Eiropas Komisijai.

(16.12.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 13.07.2017.)

5.⁴ pants. Atsevišķu apstrīdētu vai pārsūdzētu administratīvo aktu darbība

Apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur šādu administratīvo aktu darbību vai izpildi:

1) lēmumu izsniegt, anulēt vai apturēt uz laiku transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites digitālās kontrolierīces (tahogrāfa) karti;

2) lēmumu izsniegt, anulēt vai apturēt uz laiku Eiropas Kopienas atļauju pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusu vai komercpārvadājumiem ar kravas autotransportu Eiropas Savienības teritorijā;

3) lēmumu izsniegt, anulēt vai apturēt uz laiku Eiropas Kopienas atļaujas kopiju pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusu vai komercpārvadājumiem ar kravas autotransportu Eiropas Savienības teritorijā;

4) lēmumu izsniegt, anulēt vai apturēt uz laiku atļauju starptautiskajiem pasažieru vai kravas pārvadājumiem ar autotransportu;

5) lēmums izsniegt, anulēt vai apturēt uz laiku speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusu vai kravas komercpārvadājumiem ar kravas automobili;

6) lēmums izsniegt, anulēt vai apturēt uz laiku licences kartīti pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusu vai kravas komercpārvadājumiem ar kravas automobili;

7) lēmumu par vadītāja reģistrāciju pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru vai vieglo automobili vai izslēgšanu no reģistra;

8) lēmumu izsniegt vai anulēt speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru vai vieglo automobili;

9) lēmumu izsniegt vai anulēt licences kartīti pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru vai vieglo automobili;

10) lēmumu par autoostas reģistrāciju, reģistrācijas apturēšanu vai anulēšanu;

11) lēmumu par tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēja reģistrācijas anulēšanu vai tīmekļvietnes lietotnes bloķēšanu;

12) lēmumu izsniegt vai anulēt pasažieru un kravas pašpārvadājumu sertifikātu.

(12.05.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.09.2017. un 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2019.)

II nodaļa Kravas pārvadājumi ar autotransportu

6. pants. Kravas pārvadājumu licencēšana

(1) Kravas pārvadājumu ar N kategorijas transportlīdzekli vai N kategorijas transportlīdzekli ar piekabi vai puspiekabi, kura pieļaujamā pilnā masa pārsniedz 2,5 tonnas, drīkst veikt, ja pārvadātājs Autotransporta direkcijā ir saņēmis speciālo atļauju (licenci) kravas komercpārvadājumiem ar kravas transportlīdzekli un atbilst regulas Nr. 1071/2009 3. panta prasībām.

(2) Speciālā atļauja (licence) dod tiesības pārvadātājam veikt kravas pārvadājumus tikai ar viņa īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem vai — Ministru kabineta noteiktajā kārtībā — ar citu personu īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem.

(3) Pārvadātājs kravas komercpārvadājumiem Latvijas teritorijā attiecībā uz katru N kategorijas transportlīdzekli vai N kategorijas transportlīdzekli ar piekabi vai puspiekabi, kura pieļaujamā pilnā masa pārsniedz 2,5 tonnas, Autotransporta direkcijā saņem licences kartīti. Ja N kategorijas transportlīdzeklī vai N kategorijas transportlīdzeklī ar piekabi vai puspiekabi pilnā masa pārsniedz 2,5 tonnas, bet nepārsniedz 3,5 tonnas un tam piemēro regulas Nr. 1071/2009 7. panta 1. punkta otrajā teikumā noteiktās zemākās finanšu prasības, saņemtajā licences kartītē izdara attiecīgu atzīmi.

(3¹) Autotransporta direkcijas izsniegtā Eiropas Kopienas atļaujas kopija komercpārvadājumiem ar kravas autotransportu Eiropas Savienības teritorijā ir derīga kravas komercpārvadājumiem arī Latvijas teritorijā.

(4) Kārtību, kādā izsniedzamas, anulējamas vai uz laiku apturamas speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes attiecībā uz autotransporta līdzekļiem kravas pārvadājumiem, profesionālās kompetences sertifikāti un atļaujas starptautiskajiem kravas pārvadājumiem, nosaka Ministru kabinets.

(5) Par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu kravas komercpārvadājumiem ar kravas automobiļiem maksā valsts nodevu, kuras apmēru un maksāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(6) Speciālo atļauju (licenci) un licences kartīti Autotransporta direkcija izsniedz, izdarot ierakstu tās uzturētajā Autopārvadātāju informatīvajā datu bāzē un nenoformējot atsevišķu rakstveida lēmumu. Vienlaikus informāciju par speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes izsniegšanu publicē Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē un nosūta uz pārvadātāja iesniegumā norādīto elektroniskā pasta adresi. Speciālo atļauju (licenci) izsniedz uz desmit gadiem. Licences kartīti izsniedz uz laiku līdz 12 mēnešiem. Speciālā atļauja (licence) un licences kartīte stājas spēkā dienā, kad informācija par speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes izsniegšanu tiek publicēta Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē.

(7) Speciālo atļauju (licenci) vai licences kartīti var anulēt:

1) ja pārvadātājs neatbilst regulas Nr. 1071/2009 3. panta 1. punkta prasībām;

2) ja pārvadātājam ir konstatēti pārkāpumi, kas minēti Komisijas 2016. gada 18. marta regulā (ES) 2016/403, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr. 1071/2009 attiecībā uz Savienības noteikumu tādu nopietnu pārkāpumu klasifikāciju, kas var izraisīt autopārvadātāja labas reputācijas zaudēšanu, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2006/22/EK III pielikumu;

3) ja Autotransporta direkcija no kontrolējošajām institūcijām saņem informāciju par to, ka pārvadātājs būtiski pārkāpj Latvijas Republikas normatīvo aktu, kā arī Latvijai saistošu starptautisko līgumu prasības autopārvadājumu un ceļu satiksmes drošības jomā;

4) ja pārvadātāja rīcībā vairāk nekā gadu nav kravas automobiļa, kuram izsniegta licences kartīte vai Eiropas Kopienas atļaujas kopija.

(8) Licences kartīti anulē, ja Autotransporta direkcija konstatē vai no kontrolējošajām institūcijām ir saņemta informācija, ka pārvadātājam nav tiesiska pamata izmantot autotransporta līdzekli.

(9) Pārvadātājs atbilstoši regulas Nr. 1071/2009 4. panta prasībām izvēlas pārvadājumu vadītāju, kurš vada pārvadājumu operācijas vienā uzņēmumā vai divos uzņēmumos saskaņā ar regulas Nr. 1071/2009 4. panta 2. punkta "c" apakšpunkta nosacījumiem.

(10) Pārvadātājam, tā likumiskajiem pārstāvjiem un pārvadājumu vadītājam jāatbilst regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta trešās daļas "a" un "b" apakšpunktā noteiktajām labas reputācijas prasībām, un šo prasību atbilstības izvērtēšanā tiek ņemta vērā Sodreģistrā reģistrētā informācija par sodāmību noteiktās jomās.

(11) Valsts ieņēmumu dienests katru gadu līdz 31. janvārim, pamatojoties uz Autotransporta direkcijas pieprasījumu, sniedz informāciju par licencēto kravu pārvadātāju uzņēmumos nodarbināto personu skaitu iepriekšējā kalendāra gada 31. decembrī.

(02.12.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.05.2005., 12.05.2011., 13.06.2019., 17.06.2020., 10.03.2022. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

6.¹ pants. Prasības attiecībā uz kravas pārvadājumus veicošo autovadītāju profesionālo kompetenci

(1) Kravas pārvadājumus ar kravas automobiļiem vai to sastāviem, kuru vadīšanai nepieciešama C1, C1E, C vai CE kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecība vai līdzvērtīga vadītāja apliecība, atļauts veikt autovadītājiem, kuriem ir šo pārvadājumu veikšanai nepieciešamās profesionālās zināšanas. Iegūtās profesionālās zināšanas apliecina ieraksts "95. kods" transportlīdzekļu vadītāja apliecībā vai vadītāja kvalifikācijas kartē. Transportlīdzekļu vadītājiem, kurus nodarbina uzņēmums, kas saņēmis Eiropas Kopienas atļauju komercpārvadājumiem ar kravas autotransportu Eiropas Savienības teritorijā, un kuriem atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra regulas (EK) Nr. 1072/2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum 5. pantam ir nepieciešams vadītāja atestāts, iegūtās profesionālās zināšanas var tikt apliecinātas ar ierakstu "95. kods" vadītāja atestātā vai ar vadītāja atestātu, kas izsniegts līdz 2020. gada 23. maijam, atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra regulas (EK) Nr. 1072/2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum" ar vārdiem un skaitli "(turpmāk — regula Nr. 1072/2009).

(2) No šā panta pirmajā daļā noteiktās prasības izpildes ir atbrīvoti autovadītāji, kas vada transportlīdzekļus:

1) kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 45 kilometrus stundā;

2) kurus izmanto vai kontrolē valsts bruņotie spēki, civilās aizsardzības dienests, ugunsdzēsības dienests, sabiedriskās kārtības uzturēšanas spēki un neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests, kad pārvadāšana notiek saistībā ar minētajiem dienestiem noteiktajiem uzdevumiem;

3) kuriem veic braukšanas pārbaudi tehniskās attīstības, remonta vai apkopes mērķiem, vai autovadītāji, kas vada jaunus vai pārbūvētus transportlīdzekļus, kuri vēl nav nodoti ekspluatācijā;

4) kurus izmanto ārkārtas situācijās vai kuri paredzēti glābšanas uzdevumu veikšanai, tostarp transportlīdzekļus, kurus izmanto nekomerciālai humānās palīdzības kravu pārvadāšanai;

5) kurus izmanto transportlīdzekļu vadīšanas eksāmenā vai vadīšanas nodarbībās, apmācot jebkuru personu, kas vēlas iegūt vadīšanas tiesības (tai skaitā veicot papildu vadīšanas apmācību pie darba devēja), tāda autovadītāja klātbūtnē, kuram ir nepieciešamās profesionālās zināšanas, vai tāda braukšanas mācību instruktora klātbūtnē, kuram ir tiesības apmācīt attiecīgās kategorijas transportlīdzekļu vadītājus, ja minētos transportlīdzekļus neizmanto kravu komercpārvadājumiem;

6) kurus izmanto nekomerciālai kravu pārvadāšanai;

7) ar kuriem pārvadā materiālus, iekārtas vai tehniku, ko vadītāji izmanto sava darba ietvaros, ja

transportlīdzekļu vadīšana nav vadītāja pamatdarbība;

8) ar kuriem lauku apvidos veic kravu pārvadājumu savas uzņēmējdarbības vajadzībām, ja netiek sniegts transporta pakalpojums un pārvadājumam ir gadījuma raksturs;

9) kurus izmanto vai nomā bez transportlīdzekļa vadītāja lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības vai zivsaimniecības uzņēmumi, lai pārvadātu ar savu komercdarbību saistītas kravas, izņemot gadījumus, kad pārvadāšana ir daļa no transportlīdzekļa vadītāja pamatdarbības vai pārsniedz 100 kilometru attālumu no tā uzņēmuma bāzes, kuram pieder transportlīdzeklis vai kurš to nomā.

(²¹) Personai, kura apguvusi kravas pārvadājumu veikšanai nepieciešamās profesionālās zināšanas un sasniegusi 18 gadu vecumu, izsniedz C vai CE kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecību ar ierakstu "95. kods", kas dod tiesības veikt kravas pārvadājumus ar šai kategorijai atbilstošiem transportlīdzekļiem.

(²²) Kravas pārvadājumu veikšanai nepieciešamās profesionālās zināšanas var iegūt Ceļu satiksmes likuma 22. panta pirmās daļas 1. punktā noteiktās personas.

(3) Autovadītājiem nepieciešamās zināšanas kravas pārvadājumu veikšanai, kā arī sākotnējās un periodiskās apmācības kārtību nosaka Ministru kabinets.

(22.06.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.02.2013., 17.06.2020., 10.03.2022. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

7. pants. Kravas pārvadājuma līgums

(1) Kravas pārvadājumi ar autotransportu tiek veikti saskaņā ar līgumu, pēc kura pārvadātājs apņemas nogādāt nosūtītāja uzticēto kravu galapunktā un izsniegt to saņēmējam, bet nosūtītājs apņemas samaksāt par kravas pārvadājumu.

(2) Pusēm aizliegts kravas pārvadājuma līgumā ietvert tādus noteikumus, kuru izpildīšana var izraisīt autovadītāja darba un atpūtas režīma, kā arī satiksmes noteikumu pārkāpumus.

(3) Ja kravas pārvadājuma līgums tiek noslēgts ar ekspeditoru un ekspeditors rīkojas savā vārdā, līgumā nosakot pārvadājuma cenu, uz ekspeditoru saskaņā ar šo likumu attiecināmi nosūtītāja pienākumi un atbildība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004. likumu, kas stājas spēkā 29.12.2004.)

8. pants. Kravas pārvadājuma līguma noslēgšana

(1) Kravas pārvadājuma līgumu var noslēgt mutvārdos vai rakstveidā atsevišķas kravas pārvadāšanai vai kravas pārvadājumu veikšanai noteiktā laika posmā.

(2) Mutvārdu līgums uzskatāms par noslēgtu no brīža, kad krava uzticēta pārvadāšanai.

(3) Tikai rakstveidā ir slēdzami:

1) kravas pārvadājuma līgumi, kuru izpildē paredzēts izmantot tiešo jaukto satiksmi;

2) kravas starptautisko pārvadājumu līgumi;

3) bīstamu kravu pārvadājuma līgumi;

4) līgumi visos gadījumos, kad to pieprasa nosūtītājs;

5) līgumi intermodālo pārvadājumu gadījumā.

(4) Rakstveida līguma noslēgšanai pielīdzināma pasūtījuma pieņemšana, izrakstot noteikta parauga preču pavadzīmi (turpmāk — pavadzīme).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004. un 15.06.2017. likumu, kas stājas spēkā 13.07.2017.)

9. pants. Pavadzīmes saturs

(1) Ja citos normatīvajos aktos nav noteikts citādi, pavadzīmi noformē vismaz trijos eksemplāros un tos paraksta nosūtītājs un pārvadātājs. Pirmo pavadzīmes eksemplāru izsniedz nosūtītājam, otro — saņēmējam, bet trešais pavadzīmes eksemplārs paliek pie pārvadātāja. Pavadzīmes sagatavošana vairākos eksemplāros ir attiecināma tikai uz papīra formā sagatavotajām pavadzīmēm.

(2) Pavadzīmi sagatavo nosūtītājs. Ja nosūtītājs vai pārvadātājs to vēlas, pavadzīmi var rakstīt katram autotransporta līdzeklim vai katra veida kravai, vai katrai kravas daļai (partijai) atsevišķi.

(3) Pavadzīmē ietveramas šādas ziņas:

- 1) pavadzīmes izrakstīšanas vieta un datums;
- 2) nosūtītāja nosaukums (vai vārds un uzvārds) un adrese;
- 3) pārvadātāja nosaukums (vai vārds un uzvārds) un adrese;
- 4) kravas pieņemšanas vieta un datums un nogādāšanas vieta;
- 5) saņēmēja nosaukums (vai vārds un uzvārds) un adrese;
- 6) kravas raksturošanai pieņemtais apzīmējums un tās iesaiņojuma veids; ja tiek pārvadātas bīstamas kravas, — to vispārpieņemtie apzīmējumi;
- 7) kravas vienību skaits, to speciālais marķējums un numerācija;
- 8) kravas bruto svars vai kravas daudzums citās mērvienībās;
- 9) ar kravas pārvadāšanu saistītie maksājumi (pārvadājuma maksa, papildmaksājumi, muitas nodevas un nodokļi), kā arī citi maksājumi no kravas pārvadājuma līguma noslēgšanas brīža līdz kravas izsniegšanai;
- 10) instrukcijas, kas jāievēro, noformējot muitas dokumentus par preču un priekšmetu izvešanu pāri Latvijas valsts robežai muitas kontrolē un izpildot citu kontroles iestāžu prasības;
- 11) *(izslēgts ar 02.12.2004. likumu)*;
- 12) intermodālā pārvadājuma gadījumā konteineru vai maināmās virsbūves svars, ko izmanto attiecīgā pārvadājuma ietvaros.

(4) Ja nepieciešams, pavadzīmē norādāms arī:

- 1) aizliegums veikt pārkraušanu;
- 2) maksājumi, kas jānokārto nosūtītājam;
- 3) maksājumi, kas jānokārto, nododot kravu;
- 4) tās kravas vērtība, kuras nogādāšanā nosūtītājs ir īpaši ieinteresēts;
- 5) nosūtītāja instrukcijas pārvadātājam par kravas apdrošināšanu;
- 6) saskaņots termiņš, kurā jāveic pārvadājums;
- 7) pārvadātājam nodotie dokumenti.

(5) Pavadzīmē var minēt jebkuras citas nepieciešamās ziņas.

(6) Pavadzīme ir indosējama, ja tas pavadzīmē ir tieši norādīts.

(7) Pavadzīmes nenoformēšana vai nozaudēšana neietekmē pārvadājuma līguma spēkā esamību, ja puses

neiebilst pret līguma izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004., 15.06.2017. un 10.03.2022. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

10. pants. Papilddokumenti, kurus sagatavo nosūtītājs

Nosūtītājs pievieno pavadzīmei vai nodod pārvadātāja rīcībā muitas un citu kontroles iestāžu prasību izpildei nepieciešamos dokumentus un ziņas.

11. pants. Pārvadātāja pienākumi, padodot autotransporta līdzekli

(1) Pārvadātājam iepriekš saskaņotā laikā jāpadod autotransporta līdzeklis, kas ir lietošanas kārtībā, derīgs attiecīgā veida kravas pārvadāšanai un atbilst sanitārajām prasībām.

(2) Autotransporta līdzekļa derīgumu attiecīgā veida kravas pārvadāšanai (komercgatavība) nosaka nosūtītājs.

(3) Ja tiek atklāti autotransporta līdzekļa trūkumi, kas var ietekmēt kravas saglabāšanu pārvadājuma laikā, nosūtītājs ir tiesīgs atteikties no kravas iekraušanas šādā autotransporta līdzeklī.

12. pants. Nosūtītāja un pārvadātāja pienākumi, pieņemot un nododot kravu pārvadāšanai

(1) Nosūtītāja pienākums ir nodot kravu pārvadāšanai tādā tarā vai iesaiņojumā, kāds nepieciešams kravas saglabāšanai.

(2) Krava jāsaņēma un nepieciešamie dokumenti jāsaņēma katram saņēmējam atsevišķi.

(3) Pieņemot kravu pārvadāšanai, pārvadātājs pēc nosūtītāja pieprasījuma uzrāda viņam pārvadājuma tiesības apliecinājošus dokumentus. Pārvadātājam jāpārbauda, vai krava autotransporta līdzeklī iekrauta un nostiprināta atbilstoši satiksmes drošības un autotransporta līdzekļa ekspluatācijas prasībām. Ja pārvadātājs, veicot ārējo apskati, konstatējis, ka krava iekrauta un nostiprināta nepareizi un ir apdraudēta tās saglabāšana, viņa pienākums ir par to ziņot nosūtītājam. Nosūtītājam pēc pārvadātāja pieprasījuma jānovērš kravas iekraušanā un nostiprinājumā konstatētie trūkumi. Kravas izvietošanas un nostiprināšanas noteikumus izdod Ministru kabinets.

(4) Ja nosūtītājs atsakās novērst kravas iekraušanā un nostiprinājumā konstatētos trūkumus vai ja krava neatbilst šā panta pirmās daļas noteikumiem, pārvadātājs ir tiesīgs atteikties no šīs kravas pārvadāšanas un uzskatīt kravu par nenodotu pārvadāšanai. Par to izdarāma atzīme kravas transporta dokumentos.

(5) Bīstamo kravu pārvadājumu noteikumus izdod Ministru kabinets.

(6) *(Izslēgta ar 13.10.2022. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.10.1998., 10.05.2001. un 13.10.2022. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2023.)

13. pants. Kravas nozaudēšana

(1) Nosūtītājam un saņēmējam ir tiesības atzīt kravu par nozaudētu un prasīt atlīdzību par nozaudēto kravu, ja tā nav izsniegta 30 dienu laikā pēc pārvadājuma līgumā saskaņotā kravas nodošanas brīža vai gadījumos, kad kravas nodošanas brīdis līgumā nav noteikts, — 60 dienu laikā no kravas pieņemšanas pārvadāšanai.

(2) Ja kravu, par kuras nozaudēšanu vai iztrūkumu pārvadātājs samaksājis atlīdzību, pēc tam atrod, saņēmējam ir tiesības saņemt šo kravu, ja viņš pārvadātājam atmaksā saņemto atlīdzību.

14. pants. Pārvadājumu izpildes uzskaitē

Regulāru (ilgstošu) pārvadājumu līgumsaistību izpildes uzskaites kārtību puses nosaka, savstarpēji vienojoties.

15. pants. Iekraušanas un izkraušanas, kā arī autotransporta līdzekļa sakopšanas pienākumu sadalījums

(1) Kravas iekraušanai nepieciešamās ierīces un palīgmateriālus piešķir un uzstāda nosūtītājs, bet novāc saņēmējs, ja līgumā nav noteikts citādi.

(2) Līdzekļus kravas apsegšanai un nostiprināšanai piešķir pārvadātājs, ja līgumā nav noteikts citādi.

(3) Visas ierīces, kas pieder nosūtītājam, pārvadātājs izsniedz saņēmējam kopā ar kravu vai saskaņā ar nosūtītāja norādījumu pavadzīmē nogādā viņam atpakaļ.

(4) Norēķini par minētajām operācijām tiek veikti līgumā noteiktajā kārtībā.

(5) Kravu autotransporta līdzeklī iekrauj, nostiprina, apsedz un nosien nosūtītājs, bet pārsegumus un nostiprinājumus noņem un kravu izkrauj saņēmējs.

(6) Pārvadātājs pēc vienošanās ar nosūtītāju vai saņēmēju var uzņemties kravas iekraušanu un izkraušanu. Papildpakalpojumu sniegšanas noteikumus nosaka līgums.

(7) Pēc kravas izkraušanas saņēmējs par saviem līdzekļiem sakopj autotransporta līdzekļus un konteinerus, iztīrot kravas atlikumus, bet pēc dzīvnieku, putnu un ātri bojājošos kravu un tamlīdzīgu kravu vešanas tos izmazgā un, ja nepieciešams, dezinficē.

(8) Līgumā paredzētajos gadījumos autotransporta līdzekļu un konteineru mazgāšanu un dezinfekciju veic nosūtītājs. Pavadzīmē nosūtītājam jāizdara atzīme par veikto sanitārtehnisko apstrādi.

16. pants. Pienākumi un tiesības rīkoties ar kravu

(1) Nosūtītājam ir tiesības pieprasīt, lai pārvadātājs pārtrauc pārvadājumu, maina kravas nogādes vietu vai izsniedz kravu saņēmējam, kurš nav norādīts pavadzīmē.

(2) Nosūtītājs zaudē šā panta pirmajā daļā norādītās tiesības no brīža, kad pavadzīmes otrais, trešais un ceturtais eksemplārs nodots saņēmējam. No šā brīža pārvadātājam jāievēro saņēmēja norādījumi. Nosūtītājs zaudē šā panta pirmajā daļā norādītās tiesības arī gadījumos, kad krava nozaudēta vai nav pienākusi noteiktajā termiņā, kā arī no brīža, kad saņēmējam ir radušās tiesības celt personīgu prasību sakarā ar kravas nozaudēšanu.

(3) Ja, realizējot savas tiesības rīkoties ar kravu, saņēmējs dod norādījumu nodot kravu citai personai, šī persona nav tiesīga pāradresēt kravu.

(4) Tiesības rīkoties ar kravu tiek realizētas, ievērojot šādus noteikumus:

1) nosūtītājam ir jāiesniedz pārvadātājam pavadzīmes pirmais eksemplārs, kurā ierakstīti jauni norādījumi un kārtība, kādā pārvadātājam atlīdzināmi izdevumi un zaudējumi, kas varētu rasties, pildot šos norādījumus;

2) šo norādījumu izpildei jābūt iespējamai tajā brīdī, kad tiesības rīkoties ar kravu saņem persona, kurai tie jāpilda;

3) norādījumu izpilde nedrīkst traucēt normālu darba gaitu pārvadātāja uzņēmumā un nodarīt zaudējumus citiem nosūtītājiem un saņēmējiem;

4) nedrīkst pieļaut kravas sadalīšanu, ja tai ir viena pavadzīme vai krava nav dalāma.

(5) Ja pārvadātājs nevar izpildīt saņemtos norādījumus šā panta ceturtais daļas 2. un 3. punktā minēto iemeslu dēļ, viņam nekavējoties par to jāziņo personai, kas devusi norādījumus.

(6) Pārvadātājs, kas nav izpildījis šajā pantā noteiktajā kārtībā dotos norādījumus vai ir izpildījis tos, nepieprasot, lai viņam izsniedz pavadzīmes pirmo eksemplāru, ir atbildīgs personai, kurai ir tiesības iesniegt pretenziju par nodarītajiem zaudējumiem.

17. pants. Kravas daudzuma noteikšana, marķēšana un iesaiņošana

(1) Nododot un pieņemot pārvadāšanai kravu, ko pārvadā bez taras, kā arī beramo, šķidro un konteineros esošo kravu, nosūtītājam jānosaka un jāuzrāda pavadzīmē šīs kravas svars.

(2) Ietaroto kravu un gabalkravu pieņem pārvadāšanai atbilstoši pavadzīmei, kurā uzrādīts kravas svars un vienību skaits. Ietarotās kravas un gabalkravas svāru un vienību skaitu nosaka nosūtītājs pirms tās nodošanas pārvadāšanai. Kravas kopējo svāru nosaka, kravu nosverot vai aprēķinot tās svāru atbilstoši kravas vienību skaitam pēc trafareta vai pēc standarta. Atsevišķām kravām svāru var noteikt, to aprēķinot pēc tilpuma īpatsvāra vai nosacīti.

(3) Dzelzceļa stāciju, ostu (piestātņu) un lidostu kravas dienesti nodod kravu pārvadātājam, pārbaudot kravas svāru vai vienību skaitu, kā arī kravas stāvokli. Ietaroto kravu un gabalkravu nodod, pārbaudot tikai bojāto kravas vienību svāru un stāvokli.

(4) Pārvadājot kravu slēgtos autotransporta līdzekļos un piekabēs, atsevišķās autotransporta līdzekļa sekcijās, konteineros un cisternās, kuras aizplombējis nosūtītājs, kravas svāru nosaka tās nosūtītājs, ja līgumā nav noteikts citādi.

(5) Pavadzīmē kravas svāru, norādot tā noteikšanas veidu, ieraksta nosūtītājs.

(6) Piekrautie slēgtie autotransporta līdzekļi un piekabes, atsevišķās autotransporta līdzekļa sekcijas, konteineri un cisternas, kas nogādājamas vienam saņēmējam, kā arī sīkās gabalpreces, kas atrodas kastēs, kārbās un citā tarā, jāaizplombē nosūtītājam.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2005. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2006.)

18. pants. Kravas nodošana saņēmējam galapunktā

(1) Saņēmējam galapunktā kravu pēc svāra un kravas vienību skaita nodod tādā pašā kārtībā, kādā tā pieņemta no nosūtītāja.

(2) Pārvadātājam, nododot kravu, nav jāpiedalās kravas svāra, stāvokļa un kravas vienību skaita pārbaudē, ja krava piegādāta slēgtos autotransporta līdzekļos, piekabēs, atsevišķās autotransporta līdzekļa sekcijās, konteineros un cisternās ar nesabojātām nosūtītāja plombām.

(3) Pārvadātājam, nododot kravu, ir jāpiedalās kravas svāra, stāvokļa un kravas vienību skaita pārbaudē, ja:

1) krava atvesta bojātā vai vaļējā autotransporta līdzekļa kravas kastē vai lietošanas kārtībā esošā kravas kastē, bet ar sabojātām plombām;

2) krava, kas ātri bojājas, nav atvesta noteiktajā pārvadāšanas termiņā vai tās pārvadāšanā nav ievērots paredzētais temperatūras režīms.

(4) Ietaroto kravu un gabalkravu pārvadātājs nodod, pārbaudot tikai bojāto kravas vienību svāru un stāvokli. Ja konstatēti taras bojājumi vai citi apstākļi, kas var ietekmēt kravas stāvokli, pārvadātājam kopā ar saņēmēju jāpārbauda bojātās kravas vienības, tās atverot.

(5) Ja saņēmējam nav autosvāru un nekas neliecina par kravas iztrūkumu, atvestās neietarotās un beramās kravas nodod bez svēršanas.

(6) Pārvadātājs kravu galapunktā nodod pavadzīmē norādītajam vai līgumā paredzētajam saņēmējam.

(7) Pārvadātājs un saņēmējs apliecina kravas nodošanu un saņemšanu ar parakstu un zīmogu (spiedogu) visos pavadzīmes eksemplāros, no kuriem trīs eksemplāri tiek nodoti saņēmējam, bet pārējie paliek pārvadātājam.

(8) Ja, pārbaudot kravas svāru, vienību skaitu vai stāvokli, galapunktā konstatē kravas iztrūkumu, sabojāšanos vai bojājumus, pārvadātājam un saņēmējam jānosaka svāra iztrūkuma, sabojāšanās vai bojājumu apmēri un par to jāizdara atzīme pavadzīmē vai jāsastāda akts, ja pavadzīmes nav.

(9) Ja ir nepieciešama ekspertīze, pārvadātājs pēc savas iniciatīvas vai pēc saņēmēja pieprasījuma uzaicina ekspertus.

19. pants. Saņēmēja tiesības atteikties pieņemt kravu

(1) Saņēmējs ir tiesīgs atteikties pieņemt kravu pilnīgi vai daļēji tikai tad, ja tā pilnīgi vai daļēji kļuvusi neizmantojama noteiktajam mērķim, kā arī tad, ja krava viņam nav adresēta.

(2) Kravas izmantošanas neiespējamība jāpierāda saņēmējam, ja līgumā nav paredzēts citādi.

(3) Kamēr pārvadātājs nav saņēmis no nosūtītāja attiecīgus norādījumus par to, kā rīkoties ar kravu, saņēmējs var mainīt savu lēmumu un kravu pieņemt.

20. pants. Saņēmēja atbildība par nepamatotu atteikšanos pieņemt kravu

Saņēmējs, kurš nepamatoti atteicies pieņemt kravu, par iemeslu minot tās sabojāšanos, ir atbildīgs par kravas bojājumiem, kas radušies pēc atteikuma to pieņemt.

21. pants. Nosūtītāja un saņēmēja pienākumi, ja saņēmējs atsakās pieņemt kravu

Ja saņēmējs atsakās pieņemt no pārvadātāja kravu, nosūtītājs kravu drīkst pārdresēt citam saņēmējam. Saņēmējam jāizdara ieraksts pavadzīmē par atteikšanos pieņemt kravu un jānorāda atteikšanās iemesli.

22. pants. Nosūtītāja un pārvadātāja pienākumi, pārdresējot kravu

(1) Ja radušies apstākļi, kas kavē kravas nodošanu noteiktajā vietā, pārvadātājs nekavējoties pieprasa no nosūtītāja norādījumus.

(2) Nosūtītājs līgumā paredzētajā termiņā dod pārvadātājam norādījumu par jauno kravas nogādes vietu vai par šīs kravas iespējamo realizēšanu.

(3) Nosūtītājs atlīdzina pārvadātājam visus ar kravas pārvadāšanu, pārdresēšanu un realizēšanu saistītos izdevumus.

(4) Ja kravas pārdresēšana notiek ceļā, par to ir jāizdara ieraksts visos pavadzīmes eksemplāros.

(5) Ja pārvadātājam nav iespējams nogādāt kravu jaunajā vietā, viņš var atteikties no šā pārvadājuma, darot to zināmu nosūtītājam. Šādā gadījumā pārvadātājs atdod kravu tās nosūtītājam.

23. pants. Pārvadātāja tiesības rīkoties ar nepieņemto kravu

(1) Pārvadātājs, negaidot norādījumus no nosūtītāja, saņēmēja nepieņemto kravu drīkst pārdot, ja:

1) tādu nepieciešamību rada kravas stāvoklis vai tās bojāšanās;

2) kravas glabāšanas izdevumi ir nesamērīgi salīdzinājumā ar kravas parasto vērtību;

3) līgumā noteiktajā termiņā nav saņemti norādījumi no nosūtītāja vai viņa pilnvarotas personas.

(2) Summu, kas saņemta par pārdoto kravu, pārvadātājs atdod nosūtītājam, pirms tam atskaitījis no tās realizācijas izdevumus. Ja ieņēmumi no kravas realizācijas pārsniedz nosūtītāja noteikto kravas vērtību un realizācijas izdevumus, pārvadātājs ir tiesīgs paturēt starpību.

(3) Ja nogādāto kravu saņēmējs atsakās pieņemt vai šo kravu nevar nodot citu iemeslu dēļ, pārvadātājs drīkst izkraut to par nosūtītāja līdzekļiem; pēc izkraušanas pārvadājums uzskatāms par pabeigtu. Šādā gadījumā pārvadātājs kravas uzglabāšanu var uzticēt trešajai personai, un tad viņš ir atbildīgs tikai par šīs trešās personas izvēli. Pārvadātājs šādu kravu drīkst arī nogādāt atpakaļ par nosūtītāja līdzekļiem.

24. pants. Norēķini par kravas pārvadājumiem

Norēķinus par kravas pārvadājumiem kārtos nosūtītājs vai saņēmējs saskaņā ar līgumu, pamatojoties uz pārvadātāja rēķiniem. Rēķinu par izdarīto pārvadājumu iesniedz un samaksā līgumā noteiktajā kārtībā.

25. pants. Nosūtītāja, līgumslēdzēja vai apakšuzņēmēja atbildība

(1) Nosūtītājam jāatlīdzina zaudējumi, kas radušies sakarā ar pārvadājuma līgumā un normatīvajos aktos paredzēto nosūtītāja pienākumu pildīšanu (nepildīšanu), kā arī jāmaksā līgumsods, ja puses par tādu ir vienojušās.

(2) Ja, neinformējot pārvadātāju, pārvadāšanai nodota krava, kuru pārvadāt aizliegts vai kuru pārvadājot jāveic īpaši drošības pasākumi, kā arī tad, ja nepareizi norādīts kravas nosaukums vai tās īpatnības, nosūtītājam ir jāatlīdzina radušies zaudējumi un jāsamaksā līgumsods, ja puses par tādu ir vienojušās.

(3) Nosūtītājs, līgumslēdzējs vai apakšuzņēmējs, nododot kravu pārvadāšanai, ir līdzatbildīgs, ka pārvadātājs veic pārvadājumus atbilstoši regulas Nr. 1072/2009 II un III nodaļas prasībām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.03.2022. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

26. pants. Pārvadātāja atbildība

(1) Pārvadātājs ir atbildīgs par pilnīgu vai daļēju kravas nozaudēšanu, iztrūkumu, sabojāšanos vai bojājumu, kas radies kopš brīža, kad krava tiek pieņemta, līdz brīdim, kad krava tiek nodota, kā arī par piegādes nokavējumu.

(2) Pārvadātājs neatbild par kravas nozaudēšanu, iztrūkumu, sabojāšanos vai bojājumu, ja viņš pierāda, ka tas noticis šādu iemeslu dēļ:

1) nosūtītāja (saņēmēja) vainas dēļ;

2) taras vai iesaiņojuma trūkumu dēļ, kurus pēc ārējā izskata, pieņemot kravu pārvadāšanai, nevarēja pamanīt, vai tādēļ, ka izmantota kravas īpatnībām vai standartiem neatbilstoša tara (izņemot gadījumus, kad ir pazīmes, ka taras bojājumi radušies ceļā);

3) ja krava nodota pārvadāšanai, nenorādot transporta dokumentos kravas sevišķās īpašības, kuru dēļ nepieciešams ievērot īpašus drošības noteikumus vai veikt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu kravas saglabāšanu, to pārvadājot vai uzglabājot.

(3) Pārvadātājs ir atbildīgs par kravas nesaglabāšanu, ja saņēmējs vai cita persona, kas pilnvarota iesniegt pretenzijas, pierāda, ka kravas nesaglabāšana radusies pārvadātāja vainas dēļ gadījumos, kad:

1) krava saņemta nebojātā autotransporta līdzeklī (konteinerā) ar nebojātām nosūtītāja plombām, bet gabalkrava — ar nebojātām aizsargzīmēm, bandrolēm un nosūtītāja plombām;

2) krava nav saglabāta no pārvadātāja neatkarīgu dabisku apstākļu dēļ (korozija, izkalšana, dabīga pūšana, dažādu parazītu un grauzēju sabojāta krava utt.);

3) krava pārvadāta nosūtītāja vai saņēmēja pārstāvja vai ekspeditora pavadībā;

4) kravas iztrūkums nepārsniedz dabiskā zuduma normas.

(4) Pārvadātājam ir jāatlīdzina zaudējumi, kas radušies sakarā ar pārvadājuma līgumā un normatīvajos aktos paredzēto pārvadātāja pienākumu pildīšanu (nepildīšanu), kā arī jāsamaksā līgumsods, ja puses par tādu ir vienojušās.

27. pants. Pārvadātāja atbildības apjoms par līgumsaistību neievērošanu

(1) Pārvadātājs atlīdzina līgumsaistību neievērošanas rezultātā nodarītos zaudējumus šādā apmērā:

1) par kravas nozaudēšanu vai iztrūkumu — nozaudētās vai iztrūkstošās kravas parasto vērtību;

2) par kravas sabojāšanos vai bojājumu — summu, par kādu samazinājusies kravas vērtība;

3) par tādas kravas nozaudēšanu, kas pārvadāšanai nodota ar iepriekš deklarētu vērtību, — deklarētās vērtības apmērā, ja pārvadātājs nepierāda, ka vērtība bijusi mazāka.

(2) Pārvadātājs, atlīdzinot konstatēto zaudējumu, kas radies sakarā ar pārvadājamās kravas nozaudēšanu,

iztrūkumu, sabojāšanos vai bojājumu, atlīdzina arī pārvadājuma maksu, kas samaksāta par nozaudētās, iztrūkušās, sabojājušās vai bojātās kravas pārvadāšanu, ja šī maksa neietilpst kravas cenā, kā arī atlīdzina nodarītos zaudējumus un atrauto peļņu.

(3) Ja līgumā nav noteikts citādi, kravas vērtība nosakāma kravas pieņemšanas vietā un laikā atbilstoši cenai preču biržā vai, ja tādas nav, — atbilstoši attiecīgajai tirgus cenai, vai, ja nav ne preču biržas cenas, ne tirgus cenas, — atbilstoši tāda paša veida un kvalitātes preču parastajai vērtībai.

(4) Ja pārvadātājam un nosūtītājam ir domstarpības, kravas vērtību nosaka pārvadātāja un nosūtītāja (saņēmēja) izraudzīts eksperts.

28. pants. Ekspeditora atbildība

Ekspeditors saskaņā ar likumu vai līgumu atlīdzina nosūtītājam zaudējumus, kas radušies ekspeditora vainas dēļ sakarā ar transporta ekspedīcijas pakalpojumu nepildīšanu vai prettiesiskām darbībām šo pakalpojumu izpildes laikā.

III nodaļa Pasažieru un bagāžas pārvadāšana

29. pants. Autotransporta līdzekļi pasažieru pārvadāšanai

(1) Pasažieru pārvadājumi tiek veikti ar autotransporta līdzekļiem (autobusiem, vieglajiem automobiļiem u.c.), kuri paredzēti šim mērķim.

(2) Pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru veic ar pārvadātāja īpašumā vai turējumā esošu M1 kategorijas vieglo automobili.

(3) *(Izslēgta ar 02.12.2004. likumu)*

(4) Pasažieru komercpārvadājumus ar vieglo automobili veic ar pārvadātāja īpašumā vai turējumā esošu M1 kategorijas vieglo automobili.

(5) Pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru un vieglo automobili veic ar autotransporta līdzekli, kas atbilst šādām vides aizsardzības prasībām:

1) tas pirmo reizi reģistrēts līdz 2008. gada 31. decembrim, un tā motora tilpums nepārsniedz 2000 kubikcentimetrus;

2) tas pirmo reizi reģistrēts pēc 2009. gada 1. janvāra, un tā radīto oglekļa dioksīda (CO₂) izmešu maksimālais daudzums gramos uz vienu kilometru saskaņā ar Eiropas jaunā braukšanas cikla metodi, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 20. jūnija regulas (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (Euro 5 un Euro 6) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (turpmāk — regula Nr. 715/2007) I pielikumā, nepārsniedz:

a) autotransporta līdzeklim ar ietilpību līdz septiņām sēdvietām — 140 gramus,

b) autotransporta līdzeklim ar ietilpību virs septiņām sēdvietām — 190 gramus;

3) tas pirmo reizi reģistrēts pēc 2020. gada 31. decembra, un tā radīto oglekļa dioksīda (CO₂) izmešu maksimālais daudzums gramos uz vienu kilometru atbilstoši pasaulē saskaņotajai vieglo transportlīdzekļu testēšanas procedūrai, kas noteikts regulas Nr. 715/2007 I pielikumā, nepārsniedz:

a) autotransporta līdzeklim ar ietilpību līdz septiņām sēdvietām — 180 gramus,

b) autotransporta līdzeklim ar ietilpību virs septiņām sēdvietām — 240 gramus.

(5¹) Šā panta piektās daļas prasības neattiecas uz pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo

automobili izmantotu autotransporta līdzekli, kas pārbūvēts, to aprīkojot ar personai ar invaliditāti speciāli paredzētu vadības sistēmu.

(6) Pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru veic ar autotransporta līdzekli, kam normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajā kārtībā ir izsniegta taksometra numura zīmes. Taksometra numura zīmes atļauts saņemt vai mainīt pret vispārējās izmantošanas reģistrācijas numura zīmēm, pamatojoties uz plānošanas reģiona vai valstspilsētas pašvaldības izdarītu atzīmi transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā.

(7) Pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru veic ar autotransporta līdzekli, kas aprīkots ar taksometra pazīšanas zīmi, gaismas kontrolsignālu, taksometra skaitītāju un informāciju par pārvadātāju, autovadītāju un tarifiem.

(8) Pasažieru komercpārvadājumus ar vieglo automobili veic ar autotransporta līdzekli, kas aprīkots ar informāciju par tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju, pārvadātāju un autovadītāju.

(9) Ministru kabinets nosaka prasības šā panta septītajā un astotajā daļā minētajam aprīkojumam un tā izvietojumam.

(09.05.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004., 04.04.2007., 28.09.2017., 13.06.2019., 17.06.2020., 04.02.2021., 10.03.2022. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024. Grozījums par otrās un ceturtais daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par nodokļiem un nodevām", kuri paredz Valsts ieņēmumu dienestam tiesības piemērot liegumu izmantot autotransporta līdzekli komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo transportlīdzekli. un tiks iekļauti likuma redakcijā uz attiecīgu grozījumu spēkā stāšanās dienu. Piektās daļas 1. punkts ir spēkā līdz 31.12.2026. Sk. pārejas noteikumu 50. un 51. punktu)

29.¹ pants. Pasažieru regulāro pārvadājumu veidi

(Izslēgts ar 14.06.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.07.2007. Sk. pārejas noteikumus.)

29.² pants. Pasažieru regulāro pārvadājumu dotēšana

(Izslēgts ar 14.06.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.07.2007. Sk. pārejas noteikumus.)

30. pants. Pasažieru pārvadājumu licencēšana

(1) Pasažieru pārvadājumu ar autobusu drīkst veikt, ja pārvadātājs Autotransporta direkcijā ir saņēmis speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusu un atbilst regulas Nr. 1071/2009 3. panta prasībām vai ir saņēmis valstspilsētas pašvaldības izsniegtu speciālo atļauju (licenci) pārvadājumiem attiecīgās valstspilsētas administratīvās teritorijas robežās.

(2) Speciālā atļauja (licence) dod tiesības pārvadātājam veikt pasažieru pārvadājumus tikai ar viņa īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem vai — Ministru kabineta noteiktajā kārtībā — ar citu personu īpašumā esošiem autotransporta līdzekļiem.

(3) Pārvadātājs, kas veic pasažieru pārvadājumus ar autobusiem Latvijas teritorijā, attiecībā uz katru autotransporta līdzekli saņem licences kartīti uz laiku, ne ilgāku par vienu gadu.

(3¹) Autotransporta direkcijas izsniegtā Eiropas Kopienas atļaujas kopija komercpārvadājumiem ar autobusu Eiropas Savienības teritorijā ir derīga pasažieru komercpārvadājumiem arī Latvijas teritorijā.

(4) Autotransporta direkcijas izsniegta speciālā atļauja (licence) dod pārvadātājam tiesības veikt pasažieru pārvadājumus ar autobusiem arī valstspilsētu administratīvajās teritorijās.

(5) Kārtību, kādā izsniedzamas, anulējamas vai uz laiku apturamas speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes attiecībā uz autotransporta līdzekļiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem, profesionālās kompetences sertifikāti, atļaujas starptautiskajiem pasažieru pārvadājumiem, kā arī pasažieru starptautisko pārvadājumu organizēšanas un veikšanas, maršrutu atklāšanas, grozīšanas un slēgšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(5¹) Šā panta piektajā daļā minētos noteikumus attiecībā uz speciālo atļauju (licenču) un licences kartīšu izsniegšanu, anulēšanu vai apturēšanu uz laiku nepiemēro, ja atbilstoši šā panta pirmajai daļai attiecīgās speciālās atļaujas (licences) un atbilstoši šā panta trešajai daļai licences kartītes pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem izsniedz valstspilsētas pašvaldība. Kārtību, kādā izsniedzamas, anulējamas vai uz laiku apturamas speciālās

atļaujas (licences) un licences kartītes attiecībā uz autotransporta līdzekļiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem valstspilsētas administratīvās teritorijas robežās, nosaka attiecīgās valstspilsētas pašvaldība.

(5²) Valstspilsētas pašvaldība katru gadu līdz 31. janvārim informē Autotransporta direkciju par pārvadātājiem, kuriem iepriekšējā kalendāra gada 31. decembrī ir bijusi derīga valstspilsētas pašvaldības izsniegta speciālā atļauja (licence), norādot pārvadātāja nosaukumu, reģistrācijas numuru komercreģistrā un speciālās atļaujas (licences) numuru, kā arī derīgo licences kartīšu skaitu.

(6) Par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusiem maksā valsts nodevu, kuras apmēru un maksāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(7) Speciālo atļauju (licenci) un licences kartīti Autotransporta direkcija izsniedz, izdarot ierakstu tās uzturētajā Autopārvadātāju informatīvajā datu bāzē un nenoformējot atsevišķu rakstveida lēmumu. Vienlaikus informāciju par speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes izsniegšanu publicē Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē un nosūta uz pārvadātāja iesniegumā norādīto elektroniskā pasta adresi. Speciālo atļauju (licenci) izsniedz uz desmit gadiem. Licences kartīti izsniedz uz laiku līdz 12 mēnešiem. Speciālā atļauja (licence) un licences kartīte stājas spēkā dienā, kad informācija par speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes izsniegšanu tiek publicēta Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē.

(8) Speciālo atļauju (licenci) vai licences kartīti var anulēt:

1) ja pārvadātājs neatbilst regulas Nr. 1071/2009 3. panta 1. punkta prasībām;

2) ja pārvadātājam ir konstatēti pārkāpumi, kas minēti Komisijas 2016. gada 18. marta regulā (ES) 2016/403, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr. 1071/2009 attiecībā uz Savienības noteikumu tādu nopietnu pārkāpumu klasifikāciju, kas var izraisīt autopārvadātāja labas reputācijas zaudēšanu, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2006/22/EK III pielikumu;

3) ja Autotransporta direkcija no kontrolējošajām institūcijām saņem informāciju par to, ka pārvadātājs būtiski pārkāpj Latvijas Republikas normatīvo aktu, kā arī Latvijai saistošu starptautisko līgumu prasības autopārvadājumu, sabiedriskā transporta un ceļu satiksmes drošības jomā;

4) ja pārvadātāja rīcībā vairāk nekā gadu nav autobusa, kuram izsniegta licences kartīte vai Eiropas Kopienas atļaujas kopija.

(9) Licences kartīti anulē, ja Autotransporta direkcija konstatē vai no kontrolējošajām institūcijām ir saņemta informācija, ka pārvadātājam nav tiesiska pamata izmantot autotransporta līdzekli.

(10) Pārvadātājs atbilstoši regulas Nr. 1071/2009 4. panta prasībām izvēlas pārvadājumu vadītāju, kurš vada pārvadājumu operācijas vienā uzņēmumā vai divos uzņēmumos saskaņā ar regulas Nr. 1071/2009 4. panta 2. punkta "c" apakšpunkta nosacījumiem.

(11) Pārvadātājam, tā likumiskajiem pārstāvjiem un pārvadājumu vadītājam jāatbilst regulas Nr. 1071/2009 6. panta 1. punkta trešās daļas "a" un "b" apakšpunktā noteiktajām labas reputācijas prasībām, un šo prasību atbilstības izvērtēšanā tiek ņemta vērā Sodreģistrā reģistrētā informācija par sodāmību noteiktās jomās.

(12) Valsts ieņēmumu dienests katru gadu līdz 31. janvārim, pamatojoties uz Autotransporta direkcijas pieprasījumu, sniedz informāciju par licencēto pasažieru pārvadātāju uzņēmumos nodarbināto personu skaitu iepriekšējā kalendāra gada 31. decembrī.

(02.12.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.05.2005., 06.11.2008., 12.05.2011., 13.06.2019., 17.06.2020., 04.02.2021., 10.03.2022. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

30.¹ pants. Prasības attiecībā uz pasažieru pārvadājumus veicošo autovadītāju profesionālo kompetenci

(1) Pasažieru pārvadājumus ar autobusiem vai to sastāviem, kuru vadīšanai nepieciešama D1, D1E, D vai DE kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecība vai līdzvērtīga vadītāja apliecība, atļauts veikt autovadītājiem, kuriem ir šo pārvadājumu veikšanai nepieciešamās profesionālās zināšanas. Iegūtās profesionālās zināšanas apliecina ieraksts "95. kods" transportlīdzekļu vadītāja apliecībā vai vadītāja kvalifikācijas kartē.

(2) No šā panta pirmajā daļā noteiktās prasības izpildes ir atbrīvoti autovadītāji, kas vada transportlīdzekļus:

- 1) kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 45 kilometrus stundā;
- 2) kurus izmanto vai kontrolē valsts bruņotie spēki, civilās aizsardzības dienests, ugunsdzēsības dienests, sabiedriskās kārtības uzturēšanas spēki un neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests, kad pārvadāšana notiek saistībā ar minētajiem dienestiem noteiktajiem uzdevumiem;
- 3) kuriem veic braukšanas pārbaudi tehniskās attīstības, remonta vai apkopes mērķiem, vai autovadītāji, kas vada jaunus vai pārbūvētus transportlīdzekļus, kuri vēl nav nodoti ekspluatācijā;
- 4) kurus apkopes personāls bez pasažieriem nogādā līdz tehniskās apkopes centram vai no tā, ja šāds centrs atrodas netālu no tuvākās apkopes bāzes, ko izmanto pārvadātājs, ar nosacījumu, ka transportlīdzekļa vadīšana nav tā vadītāja pamatdarbība;
- 5) kurus izmanto ārkārtas situācijās vai kuri paredzēti glābšanas uzdevumu veikšanai;
- 6) kurus izmanto transportlīdzekļu vadīšanas eksāmenā vai vadīšanas nodarbībās, apmācot jebkuru personu, kas vēlas iegūt vadīšanas tiesības (tai skaitā veicot papildu vadīšanas apmācību pie darba devēja), tāda autovadītāja klātbūtnē, kuram ir nepieciešamās profesionālās zināšanas, vai tāda braukšanas mācību instruktora klātbūtnē, kuram ir tiesības apmācīt attiecīgās kategorijas transportlīdzekļu vadītājus, ja minētos transportlīdzekļus neizmanto pasažieru komercpārvadājumiem;
- 7) kurus izmanto nekomerciālai pasažieru pārvadāšanai.

(¹) Personai, kura apguvusi pasažieru pārvadājumu veikšanai nepieciešamās profesionālās zināšanas un sasniegusi 20 gadu vecumu, izsniedz D vai DE kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecību ar ierakstu "95. kods", kas dod tiesības veikt pasažieru pārvadājumus ar šai kategorijai atbilstošiem transportlīdzekļiem tikai Latvijas teritorijā.

(²) Personai, kura sasniegusi 18 gadu vecumu un apguvusi pasažieru pārvadājumu veikšanai nepieciešamās profesionālās zināšanas, izsniedz D1 vai D1E kategorijas transportlīdzekļu vadītāja apliecību un vadītāja kvalifikācijas karti, kurā atzīmēta D vai DE kategorija un ir ieraksts "95. kods", kas dod tiesības veikt regulārus pasažieru pārvadājumus līdz 50 kilometriem garos maršrutos ar šai kategorijai atbilstošiem transportlīdzekļiem, kā arī vadīt šīs kategorijas transportlīdzekļus bez pasažieriem Latvijas teritorijā.

(³) Pasažieru pārvadājumu veikšanai nepieciešamās profesionālās zināšanas var iegūt Ceļu satiksmes likuma 22. panta pirmās daļas 1. punktā noteiktās personas.

(3) Autovadītājiem nepieciešamās zināšanas pasažieru pārvadājumu veikšanai, kā arī sākotnējās un periodiskās apmācības kārtību nosaka Ministru kabinets.

(22.06.2006. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.02.2013., 17.06.2020. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

31. pants. Pasažieru regulāro pārvadājumu maršrutu klasifikācija

(Izslēgts ar 14.06.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.07.2007. Sk. pārejas noteikumus.)

32. pants. Regulāro maršrutu atklāšana, grozīšana un slēgšana

(Izslēgts ar 14.06.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.07.2007. Sk. pārejas noteikumus.)

32.¹ pants. Starptautisko maršrutu atklāšana, grozīšana un slēgšana

(1) Starptautiskos maršrutos atklāj, groza un slēdz Autotransporta direkcija. Starptautiskos maršrutos atklāj un groza, izsniedzot attiecīgas atļaujas.

(2) Par grozījumiem starptautiskajos maršrutos pārvadātājs paziņo publiski ne vēlāk kā desmit dienas pirms pārvadājumu uzsākšanas grozītajos maršrutos, bet ne vēlāk kā desmit dienas pirms tam, kad tiek uzsākta attiecīgo biješu pārdošana.

(14.06.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.05.2011. likumu, kas stājas spēkā 08.06.2011. Grozījums pirmajā daļā par vārdu "Satiksmes ministrija" aizstāšanu ar vārdiem "Autotransporta direkcija" stājas spēkā 30.09.2011. Sk. pārejas noteikumu 27.punktu)

33. pants. Maršrutu apkalpes vietas

(1) Maršruti aprīkojami ar maršrutu apkalpes vietām.

(2) Pieturas ierīko, labiekārto un uztur ceļu īpašnieki.

(3) Autoostu izvietojumu un skaitu nosaka attiecīgā pašvaldība. Autoostu ierīko un uztur tās īpašnieks vai valdītājs.

(3¹) Autoostas, kuras apkalpo dotētos reģionālās nozīmes maršrutus, iedala kategorijās atbilstoši to apkalpotajai administratīvajai teritorijai, izejošajiem reisiem un apkalpoto pasažieru skaitam.

(3²) Autoostas īpašnieks vai valdītājs iesniedz pārbaudei Autotransporta direkcijai informāciju par autoostas pakalpojumu maksu dotēto reģionālās nozīmes maršrutu reisu apkalpošanai, kas noteikta atbilstoši autoostas kategorijai un obligāti sniedzamajiem pakalpojumiem.

(4) *(Izslēgta ar 29.10.1998. likumu)*

(5) Ministru kabinets nosaka:

1) dotētos reģionālās nozīmes maršrutus apkalpojošo autoostu reģistrācijas, reģistrācijas apturēšanas un anulēšanas, kā arī darbības uzraudzības kārtību;

2) dotētos reģionālās nozīmes maršrutus apkalpojošo autoostu kategorijas un obligāti sniedzamos pakalpojumus;

2¹) dotētos reģionālās nozīmes maršrutus apkalpojošo autoostu obligāti sniedzamo pakalpojumu standartu;

3) kārtību, kādā autoostas īpašnieks vai valdītājs iesniedz Autotransporta direkcijai informāciju par autoostas pakalpojumu maksu dotēto reģionālās nozīmes maršrutu reisu apkalpošanai;

4) dotētos reģionālās nozīmes maršrutus apkalpojošo autoostu pakalpojumu maksas saskaņošanai iesniedzamās informācijas apjomu un iesniegšanas termiņus;

5) kritērijus un gadījumus, kad Autotransporta direkcija dotētos reģionālās nozīmes maršrutus apkalpojošo autoostu īpašniekam vai valdītājam neapstiprina un uzdod pārrēķināt autoostas pakalpojumu maksu par dotēto reģionālās nozīmes maršrutu apkalpošanu;

6) dotētos reģionālās nozīmes maršrutus apkalpojošo autoostu pakalpojumu maksā iekļaujamo izmaksu maksimālos apmērus.

(6) Autotransporta direkcija reģistrē dotētos reģionālās nozīmes maršrutus apkalpojošo autoostu, ja autoostas īpašnieks vai valdītājs ir reģistrēts komercreģistrā un tam nav nodokļu parādu, kuru kopsumma pārsniedz likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteikto nodokļu (nodevu) parāda kopsummu, no kuras sākot nodokļu administrācija nodrošina publisku informācijas pieejamību. Dotētos reģionālās nozīmes maršrutus apkalpojošās autoostas reģistrācija dod tiesības sniegt autoostas pakalpojumus, ievērojot normatīvajos aktos noteikto kārtību.

(7) Autotransporta direkcija aptur vai anulē dotētos reģionālās nozīmes maršrutus apkalpojošās autoostas reģistrāciju, ja dotētos reģionālās nozīmes maršrutus apkalpojošās autoostas īpašnieka vai valdītāja darbībā konstatē būtisku autopārvadājumu jomu regulējošu normatīvo aktu pārkāpumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.10.1998., 30.09.1999., 02.12.2004., 14.06.2007., 28.09.2017., 13.06.2019., 10.03.2022. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

34. pants. To autotransporta līdzekļu kustības saraksti, kuri veic pasažieru regulāros pārvadājumus

(1) Pasažieru regulāros pārvadājumus var veikt tikai saskaņā ar apstiprinātu kustības sarakstu. To autotransporta līdzekļu kustības saraksti, kuri veic pasažieru regulāros pārvadājumus, saskaņojami ar citu transporta veidu kustības sarakstiem.

(2) Kustības sarakstus starptautiskajos maršrutos apstiprina Autotransporta direkcija.

(3) Pieturvietās informāciju par autobusu kustību starptautiskajos maršrutos nodrošina pārvadātājs pēc saskaņošanas ar ceļa īpašnieku.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.1997., 09.05.2002., 01.12.2005., 14.06.2007. un 12.05.2011. likumu, kas stājas spēkā 08.06.2011. Grozījums otrajā daļā par vārdu "Satiksmes ministrija" aizstāšanu ar vārdiem "Autotransporta direkcija" stājas spēkā 30.09.2011. Sk. pārejas noteikumu 27.punktu)

34.1 pants. Iekšzemes pasažieru neregulārie pārvadājumi un iekšzemes pasažieru speciālie regulārie pārvadājumi

Kārtību, kādā veicami iekšzemes pasažieru neregulārie pārvadājumi un iekšzemes pasažieru speciālie regulārie pārvadājumi, un kārtību, kādā veicama samaksa par iekšzemes pasažieru neregulāriem pārvadājumu pakalpojumiem un iekšzemes pasažieru speciālajiem regulāriem pārvadājumu pakalpojumiem Latvijas teritorijā, nosaka Ministru kabinets.

(23.04.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2015.)

35. pants. Pasažieru komercpārvadājumi ar taksometru un vieglo automobili

(1) Pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru drīkst veikt, ja pārvadātājs ir saņēmis plānošanas reģiona vai valstspilsētas (Daugavpils, Jelgavas, Jūrmalas, Liepājas, Rēzeknes, Rīgas vai Ventpils) pašvaldības izsniegtu speciālo atļauju (licenci) un licences kartīti attiecībā uz katru autotransporta līdzekli.

(1¹) Speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru plānošanas reģions vai valstspilsētas pašvaldība izsniedz pārvadātājam, kurš reģistrēts komercreģistrā un kuram nav nodokļu parādu, kuru kopsumma pārsniedz likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteikto nodokļu (nodevu) parāda kopsummu, no kuras sākot nodokļu administrācija nodrošina publisku informācijas pieejamību.

(1²) Plānošanas reģions vai valstspilsētas pašvaldība speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru izsniedz, publicējot informāciju savā tīmekļvietnē. Vienlaikus informāciju par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu nosūta uz pārvadātāja iesniegumā norādīto elektroniskā pasta adresi. Speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru izsniedz uz četriem gadiem.

(1³) Pamatojoties uz plānošanas reģiona vai valstspilsētas pašvaldības izsniegto speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru, pārvadātāja autotransporta līdzeklim izsniedz licences kartīti, ja autotransporta līdzeklis:

1) atbilst šā likuma 29. panta prasībām attiecībā uz pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru;

2) ir aprīkots ar taksometra skaitītāju, kas reģistrēts Valsts ieņēmumu dienesta vienotajā datu bāzē (reģistrā) lietošanā uz pārvadātāja vārda.

(1⁴) Vienā administratīvajā teritorijā autotransporta līdzeklim izsniedz vienu licences kartīti kā konkrētās speciālās atļaujas (licences) neatņemamu sastāvdaļu.

(1⁵) Plānošanas reģions vai valstspilsētas pašvaldība licences kartīti pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru izsniedz, izdarot ierakstu transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un neizmantojot drošu elektronisko parakstu. Informāciju par licences kartītes izsniegšanu (anulēšanu) publicē, izmantojot Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzturētos un nodrošinātos e-pakalpojumus. Licences kartīti izsniedz uz pārvadātāja iesniegumā pieprasīto termiņu, kas nepārsniedz:

1) speciālās atļaujas (licences) derīguma termiņu;

2) termiņu, līdz kuram autotransporta līdzeklis nodots turējumā pārvadātājam;

3) termiņu, līdz kuram derīga taksometram piešķirtā atļauja piedalīties ceļu satiksmē;

4) periodu, par kuru veikts plānošanas reģiona vai valstspilsētas pašvaldības noteiktais maksājums par licences kartītes izsniegšanu;

5) periodu, par kuru veikts valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu avansa maksājums.

(1⁶) Plānošanas reģions un valstspilsētas pašvaldība var noteikt maksu par licences kartītes izsniegšanu.

(1⁷) Kārtību, kādā plānošanas reģions vai valstspilsētas pašvaldība izsniedz un anulē licences kartīti pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru, nosaka Ministru kabinets.

(2) Plānošanas reģiona izsniegtā speciālā atļauja (licence) nedod tiesības veikt pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru šā panta pirmajā daļā minēto valstspilsētu administratīvajās teritorijās, un šo valstspilsētu pašvaldību izsniegtās speciālās atļaujas (licences) nedod tiesības veikt pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru pārējā attiecīgā plānošanas reģiona teritorijā. Speciālā atļauja (licence) dod tiesības nogādāt pasažieri uz jebkuru citu vietu ārpus valstspilsētas vai pārējās tā plānošanas reģiona teritorijas, attiecībā uz kuru saņemta speciālā atļauja (licence).

(3) Kārtību, kādā plānošanas reģions un valstspilsētas pašvaldība izsniedz un anulē speciālo atļauju (licenci) un kādā veicami pasažieru pārvadājumi ar taksometru, nosaka Ministru kabinets.

(3¹) Plānošanas reģions un valstspilsētas pašvaldība var ar motivētu lēmumu anulēt speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru, ja pārvadātājs:

1) būtiski pārkāpj normatīvajos aktos noteiktās pārvadājumu saistības vai kārtību, kādā veicami pasažieru komercpārvadājumi ar taksometru, vai rada draudus pasažieru drošībai;

2) iesniedz iesniegumu par speciālās atļaujas (licences) pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru anulēšanu. Lēmumu par speciālās atļaujas (licences) anulēšanu plānošanas reģions vai valstspilsētas pašvaldība pieņem 30 dienu laikā pēc tam, kad saņemta informācija par pārvadātāja nodokļu saistību izpildi vai to administratīvo sodu izpildi, kuri piemēroti par pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru regulējošo noteikumu pārkāpumiem.

(3²) Ja speciālā atļauja (licence) pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru tiek anulēta, spēku zaudē arī licences kartīte.

(3³) Plānošanas reģions un valstspilsētas pašvaldība var anulēt autotransporta līdzeklim izsniegto licences kartīti, ja pārvadātājs iesniedz iesniegumu par licences kartītes pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru anulēšanu. Lēmumu par licences kartītes anulēšanu plānošanas reģions vai valstspilsētas pašvaldība pieņem 30 dienu laikā pēc tam, kad saņemta informācija par pārvadātāja nodokļu saistību izpildi vai to administratīvo sodu izpildi, kuri piemēroti par pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru regulējošo noteikumu pārkāpumiem.

(3⁴) Plānošanas reģions vai valstspilsētas pašvaldība anulē speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru, ja pārvadātāja rīcībā vairāk nekā trīs mēnešus nav vieglā automobiļa, kuram izsniegta licences kartīte pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru.

(4) *(Izslēgta no 01.09.2019. ar 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2019. Sk. Pārejas noteikumu 39. punktu)*

(5) Pasažieru komercpārvadājumus ar vieglo automobili drīkst veikt, ja pārvadātājs ir saņēmis Autotransporta direkcijas izsniegtu speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili un licences kartīti attiecībā uz katru autotransporta līdzekli.

(5¹) Speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili Autotransporta direkcija izsniedz pārvadātājam, kurš reģistrēts komercreģistrā un kuram nav nodokļu parādu, kuru kopsumma pārsniedz likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteikto nodokļu (nodevu) parāda kopsummu, no kuras sākot nodokļu administrācija nodrošina publisku informācijas pieejamību.

(5²) Speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili Autotransporta direkcija izsniedz, izdarot ierakstu tās uzturētajā Autopārvadātāju informatīvajā datu bāzē un nenoformējot atsevišķu rakstveida lēmumu. Vienlaikus informāciju par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu publicē Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē un nosūta uz pārvadātāja iesniegumā norādīto elektroniskā pasta adresi. Speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili izsniedz uz četriem gadiem. Speciālā atļauja (licence) stājas spēkā dienā, kad informācija par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu tiek publicēta Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē.

(5³) Pamatojoties uz Autotransporta direkcijas izsniegto speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili, pārvadātāja autotransporta līdzeklim izsniedz licences kartīti, ja autotransporta līdzeklis atbilst šā likuma 29. panta prasībām attiecībā uz pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili.

(5⁴) Autotransporta direkcija licences kartīti pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili izsniedz, izdarot ierakstu tās uzturētajā Autopārvadātāju informatīvajā datu bāzē un nenoformējot atsevišķu rakstveida lēmumu. Vienlaikus informāciju par licences kartītes izsniegšanu publicē Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē un nosūta uz pārvadātāja iesniegumā norādīto elektroniskā pasta adresi. Licences kartīte stājas spēkā dienā, kad informācija par licences kartītes izsniegšanu tiek publicēta Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē.

(5⁵) Licences kartīti izsniedz uz pārvadātāja iesniegumā pieprasīto termiņu, kas nepārsniedz:

- 1) speciālās atļaujas (licences) derīguma termiņu;
- 2) termiņu, līdz kuram autotransporta līdzeklis nodots turējumā pārvadātājam;
- 3) termiņu, līdz kuram derīga autotransporta līdzeklim piešķirtā atļauja piedalīties ceļu satiksmē;
- 4) periodu, par kuru veikts maksājums par licences kartītes izsniegšanu;
- 5) periodu, par kuru veikts valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu avansa maksājums.

(5⁶) Kārtību, kādā Autotransporta direkcija izsniedz un anulē licences kartīti pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili, nosaka Ministru kabinets.

(6) Kārtību, kādā Autotransporta direkcija izsniedz un anulē speciālo atļauju (licenci) un kādā veicami pasažieru komercpārvadājumi ar vieglo automobili, nosaka Ministru kabinets.

(6¹) Autotransporta direkcija var anulēt speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili, ja pārvadātājs:

- 1) būtiski pārkāpj normatīvajos aktos noteiktās pārvadājumu saistības vai kārtību, kādā veicami pasažieru komercpārvadājumi ar vieglo automobili, vai rada draudus pasažieru drošībai;
- 2) iesniedz iesniegumu par speciālās atļaujas (licences) pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili anulēšanu. Lēmumu par speciālās atļaujas (licences) anulēšanu Autotransporta direkcija pieņem 30 dienu laikā pēc tam, kad saņemta informācija par pārvadātāja nodokļu saistību izpildi vai to administratīvo sodu izpildi, kuri piemēroti par pasažieru komercpārvadājumus ar vieglo automobili regulējošo noteikumu pārkāpumiem.

(6²) Ja speciālā atļauja (licence) pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili tiek anulēta, spēku zaudē arī licences kartīte.

(6³) Autotransporta direkcija anulē autotransporta līdzeklim izsniegto licences kartīti, ja pārvadātājs iesniedz iesniegumu par licences kartītes anulēšanu vai Autotransporta direkcija konstatē, ka pārvadātājs nav autotransporta līdzekļa īpašnieks vai turētājs.

(6⁴) Autotransporta direkcija anulē speciālo atļauju (licenci) pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili, ja pārvadātāja rīcībā vairāk nekā trīs mēnešus nav vieglā automobiļa, kuram izsniegta licences kartīte pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili.

(7) *(Izslēgta ar 13.06.2019. likumu)*

(8) Tiesības vadīt transportlīdzekli pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru vai pasažieru komercpārvadājumos ar vieglo automobili ir tādai personai, kuras stāžs, vadot B transportlīdzekļu vadītāju apliecību kategorijai atbilstošus transportlīdzekļus, ir vismaz trīs gadi un kura ir reģistrēta Autotransporta direkcijas uzturētajā taksometru vadītāju reģistrā. Ministru kabinets nosaka taksometru vadītāju reģistra izveidošanas un izmantošanas kārtību, iekļaujamās informācijas apjomu, pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru un vieglo automobili vadītājiem izvirzāmās prasības un reģistrācijas kārtību, kā arī ziņu izsniegšanas kārtību, gadījumus, kad vadītājus izslēdz no reģistra, un izslēgšanas kārtību.

(9) Par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru vai vieglo automobili maksājama valsts nodeva, kuras apmēru un maksāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(10) Autotransporta direkcija sniedz Ceļu satiksmes drošības direkcijai informāciju par autotransporta līdzekļiem, kuriem izsniegtas vai anulētas licences kartītes pasažieru komercpārvadājumiem ar vieglo automobili. Informāciju par licences kartītes izsniegšanu (anulēšanu) publicē, izmantojot Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzturētos un nodrošinātos e-pakalpojumus.

(28.09.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.10.2017. ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.06.2019., 17.06.2020., 04.02.2021., 10.03.2022. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

35.¹ pants. Pasažieru komercpārvadājumi ar taksometru starptautiskas nozīmes transporta infrastruktūras objektu (autoosta, dzelzceļa stacija, lidosta, osta) publiskiem mērķiem paredzētajās teritorijās

(1) Transporta infrastruktūras objektā (autoostā, dzelzceļa stacijā, lidostā, ostā) (turpmāk — objekts) taksometru pakalpojumu sniegšanai publiskiem mērķiem paredzētajā teritorijā ir ierobežota piekļuve, ja:

- 1) objektā veic starptautiskus pasažieru pārvadājumus;
- 2) objekta darba laikā, kas pārsniedz vispārpieņemto darba laiku, pasažieriem nav pieejami sabiedriskā transporta pakalpojumi;
- 3) objekta publiski pieejamā teritorija ir atsevišķi no brauktuves norobežota teritorija, kurā nepieciešams organizēt transporta plūsmu un nodrošināt taksometru pakalpojuma piedāvājumu atbilstoši pieprasījumam.

(2) Ierobežojumus piekļuvei objekta publiskiem mērķiem paredzētajai teritorijai nosaka Ministru kabinets.

(3) Objekta publiskiem mērķiem paredzētajā teritorijā ar ierobežotu piekļuvi pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru var veikt pārvadātājs vai uz līguma pamata izveidota pārvadātāju apvienība (turpmāk — apvienība), kas nodrošina:

- 1) pakalpojuma piedāvājumu visā objekta darba (diennakts) laikā;
- 2) personu ar kustību traucējumiem apkalpošanu;
- 3) autotransporta līdzekļus:
  - a) kuri ir ar ietilpību līdz piecām sēdvietām,
  - b) kuri ir ar ietilpību no sešām līdz deviņām sēdvietām,
  - c) kuru vecums nepārsniedz piecus gadus, skaitot no autotransporta līdzekļa pirmās reģistrācijas,
  - d) kuru virsbūves krāsa un vizuālais noformējums atbilst pārvadātāja vai apvienības reģistrētai preču zīmei vai dizainparaugam,
  - e) kuri aprīkoti tādu pasažieru (bēmu) pārvadāšanai, kuru augums nepārsniedz 150 centimetrus;
- 4) braucienu no objekta saskaņā ar pārvadātāja vai apvienības noteiktu vienu tarifu nolīgšanai, vienam kilometram un vienai minūtei;
- 5) norēķinu ar pasažieri par braucienu no objekta ar fiksētā tirdzniecības vietā (vai tiešsaistē) iegādātu Valsts ieņēmumu dienesta vienotajā datu bāzē (reģistrā) reģistrētas nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskās ierīces vai iekārtas izsniegtu priekšapmaksu apliecinošu dokumentu, darījumu reģistrējot taksometra skaitītājā.

(4) Pārvadātāja vai apvienības dalībnieka atbilstību šā panta trešās daļas prasībām izvērtē plānošanas reģions vai šā likuma 35. panta pirmajā daļā minēto valstspilsētu pašvaldības, izsniedzot licences kartīti ar speciālu atzīmi. Šī licences kartīte vienlaikus dod tiesības veikt pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru plānošanas reģiona vai valstspilsētas administratīvajā teritorijā, kurā izsniegta speciālā atļauja (licence).

(4¹) Autovadītājam pašam vai ar citu personu starpniecību aizliegts piedāvāt pārvadājuma pakalpojumu braucienam no objekta, ja attiecībā uz autotransporta līdzekli, ar kuru viņš iebraucis objekta teritorijā, šā panta ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā nav izsniegta licences kartīte ar speciālu atzīmi.

(5) Piekļuvi objekta publiskiem mērķiem paredzētajai teritorijai un šā panta 4.¹ daļas nosacījumu izpildi kontrolē objekta īpašnieks vai valdītājs.

(6) Plānošanas reģions un valstspilsētas pašvaldība var anulēt autotransporta līdzeklim izsniegto šā panta ceturtajā daļā minēto licences kartīti, ja konstatēti šā panta trešās daļas prasību pārkāpumi.

(7) Ministru kabinets nosaka:

1) kārtību, kādā izsniedz un anulē šā panta ceturtajā daļā minēto licences kartīti;

2) kārtību, kādā organizē un kontrolē pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru objekta publiskiem mērķiem paredzētajā teritorijā ar ierobežotu piekļuvi, un kārtību, kādā veicama ar minētajiem pārvadājumiem saistītās informācijas apmaiņa.

(13.06.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.02.2021., 10.03.2022. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

35.2 pants. Tīmekļvietnes un mobilās lietotnes pakalpojumi

(1) Tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojumus Latvijas Republikā var sniegt un pārvadātājs un autovadītājs šos pakalpojumus var izmantot, ja tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējs ir reģistrēts Autotransporta direkcijas uzturētajā Autopārvadātāju informatīvajā datu bāzē. Autotransporta direkcija reģistrē tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēju, ja tas atbilst šādām prasībām:

1) ir reģistrēts kādā Eiropas Savienības dalībvalstī atbilstoši komersanta reģistrācijas valsts normatīvo aktu prasībām;

2) tam nav nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto obligāto maksājumu parādu, kuru kopsumma pārsniedz likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteikto nodokļu (nodevu) parāda kopsummu, no kuras sākot nodokļu administrācija nodrošina publisku informācijas pieejamību;

3) tas ir izpildījis visas Patērētāju tiesību aizsardzības centram iesniegtās rakstveida apņemšanās par konstatēto pārkāpumu novēršanu un visus Patērētāju tiesību aizsardzības centra tam piemērotos lēmumus;

4) tas nodrošina informācijas apstrādi un glabāšanu atbilstoši šā panta sestajā daļā noteiktajai kārtībai;

5) tā izmantotā tīmekļvietne vai mobilā lietotne nodrošina:

a) informāciju par piedāvāto pasažieru komercpārvadājumu pakalpojumu, tarifiem, papildmaksu par papildu pakalpojumiem, pārvadātāju, autovadītāju un autotransporta līdzekli, kā arī iespēju pieprasīt autotransporta līdzekli, kas piemērots personai ar kustību traucējumiem,

b) iespēju tiešsaistē pieprasīt un apstiprināt komercpārvadājumu pakalpojumu,

c) pasažieru komercpārvadājumos ar vieglo automobili — iespēju aprēķināt braukšanas maksu un veikt samaksu tiešsaistē bezskaidras naudas norēķinus, kā arī brauciena beigās pasažierim uz tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē reģistrēto pasažiera elektroniskā pasta adresi nosūtīt elektroniski sagatavotu rēķinu un informāciju par saņemto komercpārvadājumu pakalpojumu.

(2) Reģistrāciju anulē, ja tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēja darbībā konstatē būtiskus šo komercdarbību reglamentējošu normatīvo aktu pārkāpumus, kā arī ja tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējs nepamatoti liedz piekļuvi pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru vai vieglo automobili pakalpojumam.

(3) Tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes darbību bloķē, ja tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojumi tiek piedāvāti bez reģistrācijas.

(4) Tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējam aizliegts tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē reģistrēt un piedāvāt pārvadātāju, autovadītāju un autotransporta līdzekli, kas neatbilst šā likuma 35. panta pirmās,

piektās un astotās daļas prasībām.

(5) Tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējam aizliegts nepamatoti liegt piekļuvi pasažieru komercpārvadājumu pakalpojumam, kā arī dzēst vai labot informāciju par Latvijas teritorijā tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē pieņemtajiem, atteiktajiem un sniegtajiem pasažieru komercpārvadājumu pakalpojumiem, autovadītājiem un autotransporta līdzekļiem.

(6) Tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējs sniedz Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par Latvijas teritorijā tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē piedāvātajiem, pārvadātāja atteiktajiem un sniegtajiem pasažieru komercpārvadājumiem, autovadītājiem un autotransporta līdzekļiem. Šo informāciju tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējs apstrādā un glabā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Ziemeļatlantijas līguma organizācijas (NATO) dalībvalstī vismaz piecus gadus.

(7) Ministru kabinets nosaka:

1) kārtību tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēja reģistrācijai, reģistrācijas anulēšanai un tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes bloķēšanai;

2) tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes funkcionalitāti un tajā norādāmo informāciju;

3) tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēja darbības uzraudzības kārtību;

4) kārtību, kādā tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējs sniedz informāciju Valsts ieņēmumu dienestam, un šīs informācijas apjomu.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2019. Pants stājas spēkā 01.09.2019. Sk. pārejas noteikumu 39. punktu)

36. pants. Līgums par pasažieru un bagāžas pārvadāšanu

Saskaņā ar līgumu par pasažieru pārvadāšanu ar autotransporta līdzekli pārvadātājs apņemas par attiecīgu maksu aizvest pasažieri līdz attiecīgai pieturai (vietai) un, ja pasažieris nodevis bagāžu, — nogādāt to attiecīgajā pieturā un izsniegt personai, kura ir pilnvarota saņemt bagāžu, bet pasažieris apņemas samaksāt par braukšanu un bagāžas pārvadāšanu, ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi.

(13.03.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.04.1997.)

37. pants. Pasažieru pārvadājuma līguma forma

(1) Pasažieru regulārā pārvadājuma līguma esamību apliecina biļete vai cits braukšanas dokuments; bagāžas pieņemšanu pārvadāšanai apliecina bagāžas biļete.

(2) Līgumu par pasažieru pārvadāšanu pēc pasūtījuma slēdz rakstveidā atbilstoši pārvadātāja noteiktam paraugam.

(3) Pasažieris komercpārvadājumu pakalpojumu ar taksometru nolīgst, vienojoties mutvārdos vai izmantojot elektronisko sakaru pakalpojumus (tai skaitā tiešsaistes režīmā tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē). Pakalpojuma līguma izpildi apliecina taksometra skaitītāja reģistrēts darījumu apliecināšs dokuments (čeks).

(4) *(Izslēgta ar 14.06.2007. likumu)*

(5) Pasažieris komercpārvadājumu pakalpojumu ar vieglo automobili nolīgst tiešsaistē tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē. Pakalpojuma līguma izpildi apliecina brauciena beigās pasažierim uz tā tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē reģistrēto elektroniskā pasta adresi nosūtīts elektroniski sagatavots rēķins, kas atbilst grāmatvedības un nodokļu jomu reglamentējošu normatīvo aktu prasībām par attaisnojuma dokumentiem un satur informāciju par saņemto pakalpojumu un pakalpojuma sniedzēju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.1997., 29.10.1998., 09.05.2002., 14.06.2007., 13.12.2007., 12.05.2011. un 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2019. Trešās daļas jaunā redakcija un piektā daļa stājas spēkā 01.09.2019. Sk. pārejas noteikumu 39. punktu)

38. pants. Biļešu un citu braukšanas dokumentu paraugi un obligātie rekvizīti

(Izslēgts ar 14.06.2007. likumu, kas stājas spēkā 15.07.2007. Sk. pārejas noteikumus.)

38.¹ pants. Biļešu paraugi un obligātie rekvizīti regulārajos starptautiskajos pasažieru pārvadājumos

(1) Biļešu obligātos rekvizītus regulārajos starptautiskajos pasažieru pārvadājumos starp Latviju un valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, nosaka Ministru kabinets.

(2) Pārvadātājs, kas veic regulāros starptautiskos pasažieru pārvadājumus starp Latviju un valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, attiecīgo biļešu paraugus iesniedz saskaņošanai Autotransporta direkcijā.

(3) Biļešu obligātos rekvizītus regulārajos starptautiskajos pasažieru pārvadājumos starp Eiropas Savienības dalībvalstīm nosaka Padomes 1992.gada 16.marta regula (EEK) Nr. 684/92 par kopējiem noteikumiem attiecībā uz starptautiskiem pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem.

(13.12.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.05.2011. likumu, kas stājas spēkā 08.06.2011. Grozījums otrajā daļā par vārdu "Satiksmes ministrijā" aizstāšanu ar vārdiem "Autotransporta direkcijā" stājas spēkā 30.09.2011. Sk. pārejas noteikumu 27.punktu)

39. pants. Braukšanas maksa (tarifi)

(1) *(Izslēgta ar 14.06.2007. likumu)*

(2) *(Izslēgta ar 14.06.2007. likumu)*

(3) Braukšanas maksu (tarifus) par pasažieru regulārajiem pārvadājumiem starptautiskajos maršrutos nosaka pārvadātājs saskaņā ar starptautiskajiem līgumiem un sadarbībā ar otras puses partneruzņēmumu.

(4) *(Izslēgta ar 14.06.2007. likumu)*

(5) *(Izslēgta no 01.03.2018. ar 28.09.2017. likumu, kas stājas spēkā 26.10.2017. Sk. Pārejas noteikumu 32. punktu)*

(5¹) Braukšanas maksa pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru vai vieglo automobili ir kopējā naudas summa par braucienu, un to veido nolīgšanas maksa un maksa par brauciena garumu vai ilgumu vai arī nolīgšanas maksa un maksa par brauciena garumu un ilgumu kopā. Braukšanas maksā neiekļauj papildmaksu par atsevišķi no pasažieru komercpārvadājuma sniegtiem pakalpojumiem vai pakalpojuma izpildes papildu izmaksām.

(5²) Pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru:

1) pārvadātājs nosaka braukšanas maksas aprēķinā piemērojamo tarifu nolīgšanai, vienam kilometram un vienai minūtei;

2) sagatavojot cenrādi, tarifiem var noteikt atlaides vai palielinājumus, kas nepārsniedz 50 procentus no tarifa apmēra. Cenrādī norāda tarifus ar iekļautām atlaidēm vai palielinājumiem un to atšifrējumu;

3) cenrādī atsevišķi norāda šā likuma 35.¹ panta trešās daļas 4. punktā minētos tarifus un informāciju par papildmaksu;

4) pārvadātājs par tarifiem un cenrādi (ja tāds sagatavots) paziņo, iesniedzot iesniegumu speciālās atļaujas (licences) saņemšanai vai speciālās atļaujas (licences) darbības laikā, ja tarifi vai cenrādis tiek mainīts;

5) tarifus pārvadātājs norāda uz autotransporta līdzekļa virsbūves, cenrādi izvieto autotransporta līdzekļa salonā uz priekšējā paneļa, kā arī norāda tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē.

(5³) Pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru paziņojumā un cenrādī norādāmo informāciju un prasības attiecībā uz informācijas par tarifiem izvietošanu uz autotransporta līdzekļa un tā salonā nosaka Ministru kabinets.

(5⁴) Pasažieru komercpārvadājumos ar vieglo automobili:

1) braukšanas maksu aprēķina saskaņā ar tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēja norādītu tarifu nolīgšanai, vienam kilometram un vienai minūtei;

2) tarifus un papildmaksu tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējs norāda tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē.

(6) Braukšanas maksu pasažieru neregulārajos pārvadājumos nosaka pēc pārvadātāja un pasūtītāja savstarpējas vienošanās.

(7) Pasažieru komercpārvadājuma ar taksometru no starptautiskas nozīmes transporta infrastruktūras objekta (autoosta, dzelzceļa stacija, lidosta, osta) brauciena maksimālo maksu (tarifu), maksimālo papildmaksu un tādu braucienu maksu un darbības zonas, par kuriem norēķinās ar fiksētā tirdzniecības vietā (vai tiešsaistē) iegādātu šā likuma 35.¹ panta trešās daļas 5. punktā minēto priekšapmaksu apliecināšu dokumentu, nosaka Ministru kabinets.

(13.03.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2000., 09.05.2002., 05.05.2005., 04.04.2007., 14.06.2007., 28.09.2017., 13.06.2019. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

40. pants. Pārvadātāja, autovadītāja un tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzēja pienākumi un atbildība

(1) Pārvadātāja pienākums ir nodrošināt pasažierim biļetē norādīto vietu pasažieru regulāro pārvadājumu autotransporta līdzeklī, kā arī drošu braucienu un pārvadāšanai nodotās bagāžas saglabāšanu un nogādāšanu galapunktā.

(2) Pārvadātājam šā likuma 43. panta trešajā daļā paredzētajos gadījumos ir jāatlīdzina pasažierim biļetes vērtība pasažieru pārvadāšanas noteikumos minētajā kārtībā un apmērā.

(3) Pārvadātājam ir pienākums atlīdzināt tiešos zaudējumus (neieskaitot atrauto peļņu), kas radušies, ja pasažieru regulāro pārvadājumu autotransporta līdzekļa pienākšana vai atiešana (saskaņā ar normatīvo aktu prasībām) neatbilst kustības sarakstam, kā arī tad, ja ir atcelts reiss starptautiskajā maršrutā, uz kuru pasažieris iegādājies biļeti.

(4) Ja bagāža bojāta vai nozaudēta, pārvadātājam jāstāda par to attiecīgs akts un jāatlīdzina pasažierim zaudējumi.

(5) Ja bagāžu, par kuras nozaudēšanu pārvadātājs ir samaksājis attiecīgu atlīdzību, pēc tam atrod, pasažieris ir tiesīgs pieprasīt šīs bagāžas izsniegšanu, ja viņš atmaksā saņemto atlīdzību (ņemot vērā atrastās bagāžas stāvokli).

(6) Pārvadātājs ir atbildīgs par zaudējumiem, kas radušies pārvadāšanas laikā, ja pasažieris gājis bojā, guvis sakropojumu vai citu veselības bojājumu vai viņa mantai nodarīts bojājums un pārvadātājs nepierāda, ka zaudējums radies nepārvaramas varas dēļ, ar paša cietušā nodomu vai viņa rupjas neuzmanības dēļ. Par zaudējumiem, kas radušies pasažiera iekāpšanas vai izkāpšanas laikā un bagāžas iekraušanas vai izkraušanas laikā, pārvadātājs atbild, ja ir konstatēta viņa vaina.

(7) Veicot pasažieru pārvadājumus, uz kuriem attiecināma regula (ES) Nr. 181/2011, pārvadātāja pienākumus un atbildību saistībā ar autobusu pasažieru tiesībām papildus nosaka minētā regula.

(8) Piemērojot regulu (ES) Nr. 181/2011, maksimālā kompensācijas summa saistībā ar pasažiera nāvi vai miesas bojājumiem vai bagāžas nozaudēšanu vai bojājumu katrā atsevišķā gadījumā nav mazāka kā regulas (ES) Nr. 181/2011 7.panta 2.punktā norādītā summa.

(9) Pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru vai vieglo automobili, pieņemot izsaukumu no personas ar kustību traucējumiem, pārvadātājs vai tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējs pēc minētās personas pieprasījuma nodrošina autotransporta līdzekli, kas piemērots personu ar kustību traucējumiem pārvadāšanai, un autovadītāju, kurš var sniegt pakalpojumu šādām personām.

(10) Pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru vai vieglo automobili autovadītājam ir pienākums pēc pilnvarotās kontroles institūcijas amatpersonas pieprasījuma iesniegt pārbaudei pārvadājumu veikšanai nepieciešamos dokumentus un nodrošināt iespēju nolasīt taksometra skaitītāja summāros rādītājus vai informāciju par tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē reģistrēto pārvadājumu pakalpojumu.

(11) Pasažieru komercpārvadājumos ar taksometru:

1) autovadītājam ir pienākums pirms brauciena informēt pasažieri par braukšanas maksas aprēķinā piemēroto tarifu un papildmaksu atbilstoši cenrādim;

2) autovadītājam aizliegts veikt pasažieru komercpārvadājumus, ja taksometra skaitītājs nav ieslēgts, ja tas neatbilst normatīvajos aktos noteiktajām metroloģiskajām prasībām vai ja nav ievērota normatīvajos aktos par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanu noteiktā taksometra skaitītāja lietošanas kārtība;

3) autovadītājam aizliegts uzņemt taksometrā citus pasažierus, ja tam nepiekrīt taksometrā esošie pasažieri, kā arī aizliegts ar citu personu (kuras nepiedalīsies braucienā) starpniecību uzaicināt un komplektēt pasažierus, norādot brauciena virzienu vai galapunktu;

4) autovadītājam, norēķinoties ar pasažieri atbilstoši taksometra skaitītāja reģistrētajai braukšanas maksai vai kopējai maksai, ko veido braukšanas maksa un cenrādī noteiktā papildmaksa, ir pienākums izsniegt taksometra skaitītāja reģistrētu darījumu apliecināšu dokumentu (čeku).

(12) Pārvadātājam ir pienākums nodrošināt iespēju taksometros veikt bezskaidras naudas norēķinus.

(13) Pasažieru komercpārvadājumos ar vieglo automobili:

1) autovadītājs braukšanas maksas aprēķinam lieto tīmekļvietni vai mobilo lietotni, kuras programma nodrošina iespēju tiešsaistē pieprasīt, apstiprināt un atteikt pārvadājumu pakalpojumu, aprēķināt braukšanas maksu un veikt bezskaidras naudas norēķinus;

2) autovadītājam aizliegts veikt pasažieru komercpārvadājumus, ja tīmekļvietne vai mobilā lietotne nedarbojas tiešsaistes režīmā;

3) autovadītājam aizliegts maksu par pasažieru komercpārvadājumu pakalpojumu saņemt skaidrā naudā;

4) autovadītājam aizliegts uzņemt pasažieri, izmantojot citus komercpārvadājumu pakalpojuma pieprasījuma veidus.

(14) Tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējs un pārvadātājs, kas sniedz pasažieru komercpārvadājumu pakalpojumu, izmantojot tīmekļvietni vai mobilo lietotni, ir solidāri atbildīgi par pasažieru komercpārvadājumu pakalpojuma nodrošināšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.03.1997., 14.06.2007., 07.02.2013. un 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2019. Panta nosaukuma jaunā redakcija, kā arī devītā, desmitā, vienpadsmitā, divpadsmitā, trīspadsmitā un četrpadsmitā daļa stājas spēkā 01.09.2019. Sk. pārejas noteikumu 39. punktu)

41. pants. Pasažiera atbildība par pārvadāšanas noteikumu pārkāpšanu un zaudējumu nodarīšanu

(1) Pasažierim ir jāievēro pasažieru pārvadāšanas noteikumi.

(2) Pasažieris par pārvadāšanas noteikumu pārkāpšanu un zaudējumu nodarīšanu pārvadātājam ir atbildīgs normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(3) Par braukšanu bez biļetes pasažierim ir jāmaksā naudas sods normatīvajos aktos paredzētajā apmērā. Naudas soda samaksa neatbrīvo no braukšanas maksas.

(4) Ja pasažieris ved lietas, kuru pārvadāšana attiecīgajā autotransporta līdzeklī ir aizliegta, viņam jāmaksā naudas sods normatīvajos aktos paredzētajā apmērā.

42. pants. Pārvadātāja tiesības

(1) Pārvadātājam ir tiesības neuzņemt autotransporta līdzeklī, izsēdināt no tā, kā arī nodot policijai pasažieri, kas pārkāpj pārvadāšanas noteikumus vai neievēro sabiedrisko kārtību.

(2) Pārvadātājam ir tiesības atteikties pārvadāt bagāžu, kas neatbilst pārvadāšanas noteikumiem.

43. pants. Pasažiera tiesības

(1) Pasažierim ir tiesības izmantot pārvadātāja autotransporta līdzekli braukšanai saskaņā ar līgumu (biļeti) vai citu

braukšanas tiesības apliecinājošu dokumentu un izmantot ar pārvadāšanu saistītos pakalpojumus.

(2) Pasažierim ir tiesības pārvadāt sev līdzīgu bagāžu, ja tās izmēri un īpašības atbilst pārvadāšanas noteikumiem.

(3) Pasažierim ir tiesības atteikties no braukšanas un nodot atpakaļ iepriekš nopirkto biļeti pasažieru pārvadāšanas noteikumos paredzētajā kārtībā.

(4) Pasažierim ir tiesības pieprasīt no pārvadātāja tiešo zaudējumu atlīdzību saskaņā ar šā likuma 40. panta trešo daļu.

(5) Veicot pasažieru pārvadājumus, uz kuriem attiecināma regula (ES) Nr. 181/2011, autobusu pasažiera tiesības papildus nosaka minētā regula.

(6) Pasažierim ir tiesības pārtraukt pakalpojuma līgumu un atteikties maksāt par pasažieru komercpārvadājumu pakalpojumu, ja autovadītājs pārkāpj šā likuma 40. panta vienpadsmitās daļas 2. punktu vai trīspadsmitās daļas 2. punktu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.02.2013. un 13.06.2019. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2019.)

IV nodaļa

Pretenzijas, prasības un obligātā apdrošināšana

44. pants. Pretenziju iesniegšanas kārtība

(1) Pirms prasības celšanas pret pārvadātāju sakarā ar pārvadājuma līguma pārkāpšanu nosūtītājam (saņēmējam, pasažierim) jāpiesaka pretenzija:

1) par kravas pārvadājumiem — pārvadātājam vai ekspeditoram, kas pieņēmis kravu pārvadāšanai (saskaņā ar Civillikuma 2236. pantu);

2) par pasažieru un bagāžas pārvadāšanu — pārvadātājam, kas veic šo pārvadājumu.

(2) Pretenzijas pieteikumam jāpievieno to apstiprinoši dokumenti.

(3) Pretenzijai, kas iesniegta par kravas nozaudēšanu, iztrūkumu, sabojāšanos vai bojājumu, papildus minētajiem dokumentiem jāpievieno dokumenti, kas apstiprina nosūtītās kravas daudzumu un vērtību, kā arī pavadzīmes oriģināla eksemplārs, ja līgumā nav noteikts citādi.

45. pants. Pretenziju pieteikšanas un izskatīšanas termiņi

(1) Pretenzijas pārvadātājam var pieteikt sešu mēnešu laikā.

(2) Minētā termiņa tecējums sākas:

1) no kravas vai bagāžas izsniegšanas dienas (vai dienas, kad tā bija jāizsniedz) — ja pretenzijas tiek pieteiktas sakarā ar atlīdzību par kravas vai kopā ar pasažieriem pārvadājamās bagāžas nozaudēšanu, iztrūkumu, sabojāšanos, bojājumu vai piegādāšanas termiņa nokavēšanu;

2) četrus mēnešus pēc kravas pieņemšanas pārvadāšanai — ja pretenzijas tiek pieteiktas par nozaudētās kravas vērtības atlīdzināšanu tiešajā jauktajā satiksmē;

3) no dienas, kad noticis atgadījums, kas bijis par pamatu pretenzijas pieteikšanai, — visos pārējos gadījumos.

(3) Pārvadātājam ir jāizskata pretenzija un jāpaziņo tās pieteicējam par pretenzijas atzīšanu vai noraidīšanu šādos termiņos no pretenzijas saņemšanas dienas:

1) viena mēneša laikā — ja pretenzija pieteikta sakarā ar pārvadājumu tiešajā satiksmē;

2) triju mēnešu laikā — ja pretenzija pieteikta sakarā ar pārvadājumu tiešajā jauktajā satiksmē.

(4) Ja pārvadātājs pilnīgi vai daļēji noraida pretenziju, tas nosūta pieteicējam savu motivētu lēmumu kopā ar pretenzijai pievienotajiem dokumentiem.

(5) Ja pārvadātājs pretenziju atzīst pilnībā (par visu summu), pretenzijai pievienotos dokumentus atpakaļ neizsniedz.

(6) Veicot pasažieru pārvadājumus, uz kuriem attiecināma regula (ES) Nr. 181/2011, pretenzijas pieteikšanas un izskatīšanas termiņus nosaka saskaņā ar minētās regulas 27.pantu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.02.2013. likumu, kas stājas spēkā 01.03.2013.)

46. pants. Prasības celšana tiesā

(1) Nosūtītāji, saņēmēji un pasažieri var celt prasību tiesā pret pārvadātāju tikai tad, ja pārvadātājs pilnīgi vai daļēji atsakās atzīt pretenzijas vai arī ja no pārvadātāja nav saņemta atbilde šā likuma 45. panta trešajā daļā noteiktajā termiņā.

(2) Minētā prasība ceļama tiesā pēc pārvadātāja atrašanās vietas triju gadu laikā pēc atbildes saņemšanas vai pēc atbildei paredzētā termiņa izbeigšanās.

(3) Prasību pret nosūtītājiem, saņēmējiem vai pasažieriem pārvadātāji var celt tiesā triju gadu laikā no dienas, kad noticis tiesību aizskārums, kas bijis par pamatu prasības celšanai.

47. pants. Pārvadātāja regresa prasības

(1) Pārvadātājam, kas ir samaksājis atlīdzību par zaudējumiem, ir tiesības celt regresa prasību pret citiem pārvadātājiem, kuri ir piedalījušies pārvadājumā. Atbildība starp pārvadātājiem sadalāma šādi:

1) ja zaudējums nodarīts viena pārvadātāja vainas dēļ, viņš ir atbildīgs par tā atlīdzināšanu neatkarīgi no tā, vai atlīdzību izmaksājis viņš pats vai cits pārvadātājs;

2) ja zaudējums nodarīts divu vai vairāku pārvadātāju vainas dēļ, katrs no viņiem maksā savai atbildības daļai proporcionālu summu;

3) ja šo daļu nav iespējams noteikt, katrs pārvadātājs ir atbildīgs proporcionāli viņam pienākošās pārvadājuma maksas daļai;

4) ja nevar noteikt, kurš no pārvadātājiem ir atbildīgs par zaudējumu, atlīdzināmā summa tiek sadalīta proporcionāli starp visiem pārvadātājiem šā panta 3. punktā norādītajā apmērā.

48. pants. Ar autotransporta pārvadājumiem saistītā obligātā apdrošināšana

(1) Fiziskās un juridiskās personas, kas veic autopārvadājumus Latvijas teritorijā, apdrošina civiltiesisko atbildību par ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu.

(2) Kravu īpašnieki, kas nodod pārvadāšanai Latvijas teritorijā bīstamas kravas, apdrošina savu civiltiesisko atbildību par zaudējumiem, kuri sakarā ar pārvadājumu var tikt nodarīti pārvadātājam, trešajām personām un to mantai, kā arī videi.

(3) Fiziskās un juridiskās personas, kas veic starptautiskos autopārvadājumus, apdrošina savu civiltiesisko atbildību par iespējamiem zaudējumiem sakarā ar pārvadājumu atbilstoši starptautisko līgumu noteikumiem.

(13.03.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.04.1997. Sk. pārejas noteikumus.)

V nodaļa

Atsevišķu pārvadājumu īpatnības

(Nodaļa 09.05.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2003.)

49. pants. Ātruma ierobežotājerīces pasažieru un kravas pārvadājumos

(1) *(Izslēgta ar 02.12.2004. likumu.)*

(2) Prasības noteiktu transportlīdzekļu kategoriju aprīkošanai ar ātruma ierobežotājerīcēm un šo ierīču lietošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.12.2004. likumu, kas stājas spēkā 29.12.2004.)

50. pants. Kombinētie pārvadājumi

(1) Pārvadātājiem, kuru kravas automobiļi ir iesaistīti kombinētajos pārvadājumos, tiek piemēroti nodokļu (nodevu) atvieglojumi atbilstoši nodokļu likumiem.

(2) Starptautiskajos līgumos paredzētajos gadījumos kombinētajiem starptautiskajiem pārvadājumiem nav nepieciešama šā likuma 6. pantā paredzētā atļauja.

(3) Kārtību, kādā veicami kombinētie komercpārvadājumi, kombinētie pašpārvadājumi vai kombinētie pārvadājumi ar iznomātu transportlīdzekli, kā arī prasības kombinēto pārvadājumu kravas pavaddokumentam nosaka Ministru kabinets.

51. pants. Pašpārvadājumi

(1) Pasažieru pašpārvadājumus ar autobusu vai kravas pašpārvadājumus ar kravas autotransporta līdzekli, kura kopējā pieļaujamā masa, ieskaitot piekabes, pārsniedz sešas tonnas, atļauts veikt, ja pašpārvadājuma veicējs ir saņēmis pašpārvadājumu sertifikātu. Pašpārvadājumu sertifikāts ir dokuments vai ieraksts Autopārvadātāju informatīvajā datu bāzē, kas apliecina, ka pašpārvadājuma veicējs var veikt dokumentā vai ierakstā norādītā veida pašpārvadājumus. Pašpārvadājumu sertifikāts nav nepieciešams, ja iekšzemes pasažieru pašpārvadājumus ar autobusu, iekšzemes vai starptautiskos kravas pašpārvadājumus ar kravas autotransporta līdzekli, kura kopējā pieļaujamā masa, ieskaitot piekabes, pārsniedz sešas tonnas, veic Aizsardzības ministrija, Iekšlietu ministrija, to padotībā esošās iestādes, kā arī Nacionālie bruņotie spēki, lai nodrošinātu savu funkciju izpildi.

(2) Pašpārvadājumu sertifikātu iekšzemes pasažieru pašpārvadājumiem un iekšzemes kravas pašpārvadājumiem Autotransporta direkcija izsniedz, izdarot ierakstu tās uzturētajā Autopārvadātāju informatīvajā datu bāzē un nenoformējot atsevišķu rakstveida lēmumu. Vienlaikus informāciju par pašpārvadājumu sertifikāta izsniegšanu publicē Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē un nosūta uz pašpārvadājuma veicēja iesniegumā norādīto elektroniskā pasta adresi. Pašpārvadājumu sertifikāts stājas spēkā dienā, kad informācija par sertifikāta izsniegšanu tiek publicēta Autotransporta direkcijas tīmekļvietnē. Pašpārvadājumu sertifikātu starptautiskajiem pasažieru pašpārvadājumiem un starptautiskajiem kravas pašpārvadājumiem Autotransporta direkcija izsniedz papīra formā, informāciju par sertifikāta izsniegšanu ievadot Autopārvadātāju informatīvajā datu bāzē. Pašpārvadājumu sertifikātu izsniedz uz laiku no viena līdz 60 mēnešiem.

(3) Kārtību, kādā veicami pasažieru vai kravas pašpārvadājumi, kārtību, kādā izsniedz un anulē pasažieru vai kravas pašpārvadājumu sertifikātu, kārtību, kādā atsaka pasažieru vai kravas pašpārvadājumu sertifikāta izsniegšanu, kā arī kārtību, kādā publisko informāciju par spēkā esošajiem sertifikātiem, nosaka Ministru kabinets.

(13.06.2019. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.06.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2020.)

52.pants. Kabotāžas pārvadājumi

Kabotāžas pārvadājumi Latvijas teritorijā ar tādā valstī reģistrētu autotransporta līdzekli, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, ir aizliegti, izņemot gadījumus, kad tos veic atbilstoši Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem un katram attiecīgajam pārvadājumam ir izsniegta Autotransporta direkcijas atļauja.

(12.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

V¹ nodaļa

Transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšana, veicot starptautiskos autopārvadājumus

(Nodaļa 10.03.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

52.¹ pants. Transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšana

(1) Transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšana šā likuma izpratnē ir situācija, kad citā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrēts pārvadātājs, kurš sniedz starptautisko autopārvadājuma pakalpojumu, nosūta savu darbinieku — transportlīdzekļa vadītāju — uz Latviju vai Latvijā reģistrēts pārvadātājs, kurš sniedz starptautisko autopārvadājuma pakalpojumu, nosūta savu darbinieku — transportlīdzekļa vadītāju — uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti vadīt pārvadātāja rīcībā esošu transportlīdzekli un veikt pārvadātāja vārdā citas ar attiecīgo autopārvadājuma pakalpojumu saistītās darbības.

(1¹) Nosūtītājs, ekspeditors, līgumslēdzējs un apakšuzņēmējs, nosakot pārvadājuma pakalpojuma sniegšanas nosacījumus, ievēro šajā nodaļā ietvertos transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas nosacījumus.

(2) Uz transportlīdzekļa vadītāju, kas veic kabotāžas pārvadājumu, kā definēts regulā Nr. 1072/2009 un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra regulā (EK) Nr. 1073/2009 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautiskajam autobusu pārvadājumu tirgum un ar ko groza regulu (EK) Nr. 561/2006 (turpmāk — regula Nr. 1073/2009), attiecināmas transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas prasības.

(3) Transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas laikposmu uzskata par pabeigtu, kad transportlīdzekļa vadītājs atstāj valsti, kurā tika veikts starptautiskais autopārvadājums, uz kuru attiecināmi transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas nosacījumi. Minēto nosūtīšanas laikposmu nesummē ar iepriekšējiem nosūtīšanas laikposmiem starptautiskos pārvadājumos, ko veic tā paša transportlīdzekļa vadītājs vai cita transportlīdzekļa vadītājs, kuru viņš aizstāj.

(4) Šajā nodaļā noteiktie transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas nosacījumi var tikt attiecināti uz valsti, kas nav Eiropas Savienības dalībvalsts, ja to paredz Latvijas Republikai saistošs starptautiskais līgums.

(5) Transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanai piemēro Darba likuma normas, ciktāl to neierobežo šā likuma normas.
(10.03.2022. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

52.² pants. Izņēmumi transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanai uz Latviju

(1) Šajā nodaļā noteiktie transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas nosacījumi nav attiecināmi uz Latviju, ja transportlīdzekļa vadītājs veic:

1) tranzīta kravas vai pasažieru pārvadājumu cauri Latvijas teritorijai, neiekraujot vai neizkraujot kravas un neuzņemot vai neizsēdinot pasažierus;

2) divpusēju starptautisko neregulāro vai regulāro pasažieru pārvadājumu, kura laikā autobusā tiek:

a) uzņemti pasažieri Eiropas Savienības dalībvalstī, kurā pārvadātājs, kurš nosūtījis transportlīdzekļa vadītāju, veic uzņēmējdarbību, un tie tiek izlaisti Latvijā,

b) uzņemti pasažieri Latvijā un izlaisti Eiropas Savienības dalībvalstī, kurā pārvadātājs, kurš nosūtījis transportlīdzekļa vadītāju, veic uzņēmējdarbību,

c) uzņemti un izlaisti pasažieri Eiropas Savienības dalībvalstī, kurā pārvadātājs, kurš nosūtījis transportlīdzekļa vadītāju, veic uzņēmējdarbību, nolūkā veikt vietējas ekskursijas Latvijā saskaņā ar regulu Nr. 1073/2009;

3) divpusēju pārvadājumu, kurš minēts šīs daļas 2. punktā un kura laikā vienu reizi uzņem pasažierus autobusā vai vienu reizi izlaiž pasažierus no autobusa Eiropas Savienības dalībvalstīs vai trešās valstīs, kuras transportlīdzekļa vadītājs šķērso, ar noteikumu, ka netiek piedāvāti pasažieru pārvadājumu pakalpojumi starp divām vietām šķērsotajā valstī. Tas pats attiecas arī uz pārvadājumu atpakaļceļā;

4) divpusēju kravas pārvadājumu uz pārvadājumu līguma pamata no Eiropas Savienības dalībvalsts, kurā pārvadātājs, kurš nosūtījis transportlīdzekļa vadītāju, veic uzņēmējdarbību, kā definēts regulas Nr. 1071/2009 2. panta 8. punktā, uz Latviju vai no Latvijas uz Eiropas Savienības dalībvalsti, kurā šis pārvadātājs veic uzņēmējdarbību;

5) divpusēju kravas pārvadājumu, kas noteikts šīs daļas 4. punktā:

a) kura laikā papildus veic vienu iekraušanas vai izkraušanas darbību Eiropas Savienības dalībvalstīs vai

trešās valstīs, kuras transportlīdzekļa vadītājs šķērso, ar noteikumu, ka kravu neiekrauj un neizkrauj vienā un tajā pašā valstī,

b) no Eiropas Savienības dalībvalsts, kurā pārvadātājs, kurš nosūtījis transportlīdzekļa vadītāju, veic uzņēmējdarbību, uz Latviju, neveicot nevienu papildu iekraušanas vai izkraušanas darbību, un atpakaļceļā divpusēja kravas pārvadājuma laikā veic ne vairāk kā divas papildu iekraušanas vai izkraušanas darbības, ar noteikumu, ka kravu neiekrauj un neizkrauj vienā un tajā pašā valstī;

6) kombinētā pārvadājuma sākuma vai beigu posmu atbilstoši šā likuma 1. panta 15. punktā noteiktajam, ja attiecīgajā autoceļa posmā ietilpst divpusēji pārvadājumi, kā minēts šīs daļas 4. punktā.

(2) Šā panta pirmās daļas 3. un 5. punktā norādītos atbrīvojumus, kas saistīti ar papildu pasažieru uzņemšanu vai izlaišanu vai kravas papildu iekraušanu vai izkraušanu, piemēro tikai līdz dienai, no kuras viedie tahogrāfi, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 4. februāra regulas (ES) Nr. 165/2014 par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu (turpmāk — regula (ES) Nr. 165/2014) 8. panta 1. punkta pirmās daļas prasībai attiecībā uz robežšķērsošanu un papildu darbību reģistrēšanu, ir uzstādāmi transportlīdzekļos, kuri dalībvalstī reģistrēti pirmo reizi, saskaņā ar regulas (ES) Nr. 165/2014 8. panta 1. punkta ceturto daļu. No minētās dienas šā panta pirmās daļas 3. un 5. punktā noteiktos atbrīvojumus, kas saistīti ar papildu pasažieru uzņemšanu vai izlaišanu vai kravas papildu iekraušanu vai izkraušanu, piemēro tikai tiem transportlīdzekļu vadītājiem, kuri izmanto transportlīdzekļus, kas aprīkoti ar viedajiem tahogrāfiem, kā noteikts regulas (ES) Nr. 165/2014 8., 9. un 10. pantā.

(10.03.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

52.³ pants. Pārvadātāja pienākumi, nosūtot transportlīdzekļa vadītāju veikt pārvadājumu Latvijā

Citā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrētam pārvadātājam, nosūtot transportlīdzekļa vadītāju uz Latviju, ir pienākums:

1) līdz nosūtījuma laikposma sākumam nosūtīt nosūtīšanas deklarāciju, izmantojot daudzvalodu standarta veidlapu publiskajā saskarnē, kas funkcionē atbilstoši Komisijas 2021. gada 9. decembra īstenošanas regulai (ES) 2021/2179 par tās publiskās saskarnes funkcijām, kas savienota ar lekšējā tirgus informācijas sistēmu un ko izmanto attiecībā uz autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanu darbā, un ir savienota ar IMI sistēmu;

2) nodrošināt, ka transportlīdzekļa vadītāja rīcībā ir nosūtīšanas deklarācija papīra vai elektroniskā formā;

3) izmantojot IMI sistēmu, nekavējoties atjaunināt nosūtīšanas deklarāciju, ja tās saturs ir mainījies.

(10.03.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

52.⁴ pants. Latvijā reģistrēta pārvadātāja pienākumi, nosūtot transportlīdzekļa vadītāju veikt pārvadājumu citā Eiropas Savienības dalībvalstī

Latvijā reģistrēts pārvadātājs, nosūtot transportlīdzekļa vadītāju veikt pārvadājumu uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti, ievēro attiecīgajā Eiropas Savienības dalībvalstī noteiktos nosūtīšanas nosacījumus un izpilda šādus pienākumus:

1) līdz nosūtījuma laikposma sākumam nosūta nosūtīšanas deklarāciju attiecīgajai Eiropas Savienības dalībvalstij, izmantojot IMI sistēmas daudzvalodu standarta veidlapu publiskajā saskarnē;

2) nodrošina, ka transportlīdzekļa vadītāja rīcībā ir nosūtīšanas deklarācija papīra vai elektroniskā formā;

3) izmantojot IMI sistēmu, nekavējoties atjaunina nosūtīšanas deklarāciju, ja tās saturs ir mainījies;

4) astoņu nedēļu laikā pēc tam, kad tās Eiropas Savienības dalībvalsts, uz kuru nosūtīts transportlīdzekļa vadītājs, kompetentā institūcija nosūtījusi pieprasījumu, izmantojot IMI sistēmu, iesniedz pieprasītos dokumentus un informāciju atbilstoši šā likuma 52.⁶ pantam un 52.⁷ panta otrajai daļai.

(10.03.2022. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

52.⁵ pants. Transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas deklarācija

Šā likuma 52.³ un 52.⁴ pantā minētajā transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas deklarācijā ietverama šāda informācija:

- 1) pārvadātāja nosaukums, norādot pārvadātājam izsniegtās un spēkā esošās Eiropas Kopienas atļaujas numuru, ja šis numurs ir pieejams;
- 2) pārvadājumu vadītāja vai citas personas kontaktinformācija valstī, kurā veic uzņēmējdarbību, lai sazinātos, kā arī nosūtītu un saņemtu dokumentus un paziņojumus;
- 3) transportlīdzekļa vadītāja vārds un uzvārds, deklarētās dzīvesvietas adrese, transportlīdzekļa vadītāja apliecības numurs;
- 4) transportlīdzekļa vadītāja darba līguma sākuma datums;
- 5) plānotais nosūtīšanas sākuma un beigu datums;
- 6) visu pārvadātāja rīcībā esošo transportlīdzekļu reģistrācijas numuri, ar kuriem plānots veikt pārvadājuma pakalpojumu nosūtīšanas periodā;
- 7) informācija par to, vai autopārvadājuma pakalpojumi ir kravu pārvadājumi, pasažieru pārvadājumi, starptautiskie pārvadājumi vai kabotāžas pārvadājumi.

(10.03.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

52.⁶ pants. Transportlīdzekļa vadītāja pienākumi

Transportlīdzekļa vadītājam, kurš nosūtīts veikt pārvadājumu Latvijā, ir pienākums glabāt un pēc pieprasījuma kontroles laikā uz ceļa uzrādīt:

- 1) izmantojot IMI sistēmu, iesniegto nosūtīšanas deklarāciju papīra vai elektroniskā formā;
- 2) pierādījumu par pārvadājumiem, kas tiek veikti Latvijā, piemēram, elektronisku preču pavadzīmi (e-CMR) vai regulas Nr. 1072/2009 8. panta 3. punktā minēto pierādījumu;
- 3) tahogrāfa datus un to Eiropas Savienības dalībvalstu simbolus, kurās transportlīdzekļa vadītājs uzturējies, veicot starptautiskos pārvadājumus vai kabotāžas pārvadājumus, saskaņā ar reģistrācijas un uzskaites prasībām, kas noteiktas regulā Nr. 561/2006 un regulā (ES) Nr. 165/2014.

(10.03.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

52.⁷ pants. Kompetentās iestādes

(1) Lai nodrošinātu transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas sistēmas funkcionēšanu un sadarbību ar ārvalstu kompetentajām institūcijām, piekļuve IMI sistēmai ir šādām institūcijām:

- 1) Valsts policijai;
- 2) Valsts robežsardzei;
- 3) Valsts darba inspekcijai;
- 4) Autotransporta direkcijai.

(2) Valsts policija šā likuma 52.³ pantā minēto pārvadātāja vai šā likuma 52.⁶ pantā minēto transportlīdzekļa vadītāja pienākumu izpildi pārbauda, veicot autopārvadājumu kontroli uz ceļa. Ja citā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrēts pārvadātājs nav izpildījis šā likuma 52.³ pantā minētos pienākumus, Valsts policija, pamatojoties uz kontroles laikā fiksētajiem transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas noteikumu pārkāpumiem, pieprasa viņam astoņu nedēļu laikā no pieprasījuma nosūtīšanas, izmantojot IMI sistēmu, iesniegt izvērtēšanai šā likuma 52.⁶ panta 2. un

3. punktā minēto dokumentu kopijas, kā arī dokumentāciju saistībā ar darbā nosūtītā transportlīdzekļa vadītāja darba samaksu par nosūtījuma laikposmu, darba līgumu vai līdzvērtīgu dokumentu, kas apliecina darba tiesiskās attiecības, darba laika uzskaites lapas un maksājumu apliecinājumus.

(3) Ja Latvijā reģistrēts pārvadātājs šā likuma 52.⁴ panta 4. punktā norādītajā termiņā un kārtībā nav iesniedzis Eiropas Savienības dalībvalsts pieprasītos dokumentus, Valsts darba inspekcija nosūta šim pārvadātājam prasījumu iesniegt tos attiecīgās valsts kompetentajai institūcijai 25 darbdienu laikā no savstarpējas palīdzības pieprasījuma, izmantojot IMI sistēmu.

(4) Šā likuma 52.⁶ panta 2. un 3. punktā minēto informāciju un dokumentāciju apstrādā iestāde, kuras rīcībā tā nonākusi, ja nepieciešams, iesaistot citas atbildīgās iestādes.

(5) Autotransporta direkcija savā tīmekļvietnē nodrošina informāciju latviešu un angļu valodā par transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas nosacījumiem Latvijā un apkopo informāciju par transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas nosacījumiem citās Eiropas Savienības dalībvalstīs.

(10.03.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

VI nodaļa

Administratīvā atbildība autopārvadājumu jomā un kompetence sodu piemērošanā

(Nodaļa 17.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

53. pants. Noteikumu neievērošana attiecībā uz kravas autopārvadājumu veikšanai nepieciešamajiem dokumentiem

(1) Par starptautiskā kravas komercpārvadājuma veikšanu bez Eiropas Kopienas atļaujas vai bez Eiropas Kopienas atļaujas apliecinātas kopijas piemēro naudas sodu pārvadātājam no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(2) Par kravas komercpārvadājuma veikšanu, ja pārvadātājs nevar uzrādīt Eiropas Kopienas atļauju vai transportlīdzekļa vadītājs — Eiropas Kopienas atļaujas apliecinātu kopiju, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā, bet pārvadātājam — no divdesmit astoņām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(3) Par starptautiskā kravas komercpārvadājuma veikšanu bez transportlīdzekļa vadītāja atestāta piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no divdesmit astoņām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(4) Par starptautiskā kravas komercpārvadājuma veikšanu, ja nevar uzrādīt transportlīdzekļa vadītāja atestātu vai transportlīdzekļa vadītāja atestāta apliecinātas kopijas, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā, bet pārvadātājam — divdesmit astoņu naudas soda vienību apmērā.

(5) Par starptautiskā kravas pārvadājuma veikšanu bez starptautisko kravas pārvadājumu atļaujas piemēro naudas sodu pārvadātājam no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(6) Par kravas komercpārvadājuma veikšanu bez speciālās atļaujas (licences) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vai pārvadātājam no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(7) Par kravas komercpārvadājuma veikšanu bez licences kartītes piemēro naudas sodu pārvadātājam no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(8) Par kravas pašpārvadājuma veikšanu bez pašpārvadājumu sertifikāta piemēro naudas sodu pārvadātājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(17.06.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

54. pants. Kravu pārvadāšanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 12 tonnas, pilnās masas vai

atļautās faktiskās masas pārsniegšanu no pieciem līdz 10 procentiem (neieskaitot) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz trīsdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrpadsmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(2) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 12 tonnas, pilnās masas vai atļautās faktiskās masas pārsniegšanu no 10 līdz 20 procentiem (neieskaitot) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit sešām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no divsimt astoņdesmit līdz četrsimt sešdesmit naudas soda vienībām.

(3) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 12 tonnas, pilnās masas vai atļautās faktiskās masas pārsniegšanu, sākot no 20 procentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrsimt sešdesmit līdz tūkstoš simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(4) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 12 tonnas, izgatavotāja noteiktā slodzes sadalījuma uz asīm pārsniegšanu no pieciem līdz 10 procentiem (neieskaitot) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(5) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 12 tonnas, izgatavotāja noteiktā slodzes sadalījuma uz asīm pārsniegšanu no 10 līdz 20 procentiem (neieskaitot) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(6) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 12 tonnas, izgatavotāja noteiktā slodzes sadalījuma uz asīm pārsniegšanu, sākot no 20 procentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(7) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 3,5 tonnas, bet nepārsniedz 12 tonnas, pilnās masas pārsniegšanu no pieciem līdz 15 procentiem (neieskaitot) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(8) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 3,5 tonnas, bet nepārsniedz 12 tonnas, pilnās masas pārsniegšanu no 15 līdz 25 procentiem (neieskaitot) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(9) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 3,5 tonnas, bet nepārsniedz 12 tonnas, pilnās masas pārsniegšanu, sākot no 25 procentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(10) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 3,5 tonnas, bet nepārsniedz 12 tonnas, izgatavotāja noteiktā slodzes sadalījuma uz asīm vai ass slodzes pārsniegšanu no pieciem līdz 15 procentiem (neieskaitot) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(11) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 3,5 tonnas, bet nepārsniedz 12 tonnas, izgatavotāja noteiktā slodzes sadalījuma uz asīm vai ass slodzes pārsniegšanu no 15 līdz 25 procentiem (neieskaitot) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(12) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa pārsniedz 3,5 tonnas, bet nepārsniedz 12 tonnas, izgatavotāja noteiktā slodzes sadalījuma uz asīm vai ass slodzes pārsniegšanu, sākot no 25 procentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(13) Par kravas novietošanas un nostiprināšanas noteikumu pārkāpšanu, kā arī par kravas transportēšanu ar transportlīdzekli, kas nav speciāli paredzēts šim nolūkam un nav attiecīgi reģistrēts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vienpadsmit naudas soda vienību apmērā.

(14) Par noteikumu, kuri paredz ārpus transportlīdzekļa gabarītiem izvīzītas kravas apzīmēšanu, pārkāpšanu

diennakts gaišajā laikā izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(15) Par noteikumu, kuri paredz ārpus transportlīdzekļa gabarītiem izvirzītas kravas apzīmēšanu, pārkāpšanu diennakts tumšajā laikā vai nepietiekamas redzamības apstākļos piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā.

(16) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pilno masu vai atļauto faktisko masu līdz pieciem procentiem vai pārsniedzot noteikto slodzes sadalījumu uz asīm vai ass slodzi, vienass tilta slodzi vai tilta asu slodzes summu līdz pieciem procentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, pārvadātājam — no četrpadsmit līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām vai nosūtītājam — fiziskajai personai — no astoņām līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no četrpadsmit līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(17) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa pieļaujamo ass slodzi, vienass tilta slodzi vai tilta asu slodzes summu no pieciem līdz 10 procentiem (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz trīsdesmit sešām naudas soda vienībām, pārvadātājam — no simt četrpadsmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām vai nosūtītājam — fiziskajai personai — no divdesmit astoņām līdz septiņdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no simt četrpadsmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(18) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa pieļaujamo ass slodzi, vienass tilta slodzi vai tilta asu slodzes summu no 10 līdz 20 procentiem (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no trīsdesmit sešām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, pārvadātājam — no divsimt astoņdesmit līdz četrsimt sešdesmit naudas soda vienībām vai nosūtītājam — fiziskajai personai — no septiņdesmit līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no divsimt astoņdesmit līdz četrsimt sešdesmit naudas soda vienībām.

(19) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa pieļaujamo ass slodzi, vienass tilta slodzi vai tilta asu slodzes summu, sākot no 20 procentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām, pārvadātājam — no četrsimt sešdesmit līdz tūkstoš simt četrdesmit naudas soda vienībām vai nosūtītājam — fiziskajai personai — no simt četrpadsmit līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no četrsimt sešdesmit līdz tūkstoš simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(20) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) ar kravu vai bez kravas pieļaujamo garumu līdz diviem procentiem (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrām līdz astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(21) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) ar kravu vai bez kravas pieļaujamo garumu no diviem līdz 20 procentiem (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(22) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) ar kravu vai bez kravas pieļaujamo garumu, sākot no 20 procentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(23) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot atļauto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) ar kravu vai bez kravas pieļaujamo platumu līdz 2,65 metriem (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrām līdz astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(24) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) ar kravu vai bez kravas pieļaujamo platumu no 2,65 līdz 3,10 metriem (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(25) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) ar kravu vai bez kravas pieļaujamo platumu, sākot no 3,10 metriem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(26) Par speciālās atļaujas (licences) vai Eiropas Kopienas atļaujas izmantošanas noteikumu pārkāpšanu piemēro naudas sodu pārvadātājam no piecdesmit sešām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(27) Par kravas komercpārvadājuma veikšanu, pārkāpjot licences kartītes vai Eiropas Kopienas atļaujas kopijas izmantošanas noteikumus, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(28) Par starptautiskā komercpārvadājuma veikšanu, pārkāpjot starptautisko autopārvadājumu atļaujas izmantošanas noteikumus, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(29) Par kravas kabotāžas autopārvadājumus reglamentējošo noteikumu pārkāpšanu piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrpadsmit naudas soda vienību apmērā, pārvadātājam — no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām, bet nosūtītājam, ekspeditoram, līgumslēdzējam vai apakšuzņēmējam — fiziskajai vai juridiskajai personai — no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(29¹) Par regulas Nr. 1072/2009 8. panta 2.a punktā noteikto prasību pārkāpšanu attiecībā uz kabotāžas pārvadājuma veikšanu ar to pašu transportlīdzekli vai, ja tas ir sakabināts transportlīdzeklis, ar tā paša transportlīdzekļa mehānisko transportlīdzekli četru dienu laikā pēc pēdējā kabotāžas pārvadājuma beigām Latvijas teritorijā piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(29²) Par regulas Nr. 1072/2009 8. panta 3. punktā noteikto skaidru pierādījumu neiesniegšanu par iepriekšējo starptautisko pārvadājumu vai par katru secīgi veiktu kabotāžas pārvadājumu, vai par visiem veiktajiem pārvadājumiem, ja transportlīdzeklis atrodas Latvijas teritorijā četru dienu laikā pirms starptautiskā pārvadājuma, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(30) Par komercpārvadājuma veikšanu ar citas personas transportlīdzekli bez normatīvajos aktos noteiktajiem dokumentiem, kas apliecina nomas saistības vai darba tiesiskās attiecības, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no divdesmit astoņām līdz septiņdesmit naudas soda vienībām.

(31) Par kravas pašpārvadājuma veikšanu, pārkāpjot pašpārvadājumu veikšanas noteikumus, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(32) Par aizlieguma piedalīties ceļu satiksmē, kas uzlikts, konstatējot pārkāpumu autopārvadājumu kontroles laikā, neievērošanu piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(33) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa nepārsniedz 3,5 tonnas, pilnās masas pārsniegšanu no pieciem līdz 15 procentiem (neieskaitot) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(34) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa nepārsniedz 3,5 tonnas, pilnās masas pārsniegšanu no 15 līdz 25 procentiem (neieskaitot) piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(35) Par transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva), kura pilnā masa nepārsniedz 3,5 tonnas, pilnās masas pārsniegšanu, sākot no 25 procentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(36) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) ar kravu vai bez kravas pieļaujamo augstumu līdz diviem procentiem (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrām līdz astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām.

(37) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) ar kravu vai bez kravas pieļaujamo augstumu no diviem līdz 25 procentiem (neieskaitot), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa

vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(38) Par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) ar kravu vai bez kravas pieļaujamo augstumu, sākot no 25 procentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(17.06.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.03.2022. un 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

55. pants. Noteikumu neievērošana attiecībā uz pasažieru autopārvadājumu veikšanai nepieciešamajiem dokumentiem

(1) Par starptautiskā pasažieru komercpārvadājuma veikšanu bez Eiropas Kopienas atļaujas vai bez Eiropas Kopienas atļaujas apliecinātas kopijas piemēro naudas sodu pārvadātājam no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(2) Par pasažieru komercpārvadājuma veikšanu, ja pārvadātājs nevar uzrādīt Eiropas Kopienas atļauju vai transportlīdzekļa vadītājs — Eiropas Kopienas atļaujas apliecinātu kopiju, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā, bet pārvadātājam — no divdesmit astoņām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(3) Par pasažieru starptautiskā komercpārvadājuma veikšanu bez atļaujas pasažieru regulārajiem starptautiskajiem pārvadājumiem ar autobusiem piemēro naudas sodu pārvadātājam no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(4) Par starptautiskā pasažieru komercpārvadājuma veikšanu, ja nevar uzrādīt atļauju pasažieru regulārajiem starptautiskajiem pārvadājumiem ar autobusiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā, bet pārvadātājam — no divdesmit astoņām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(5) Par starptautiskā pasažieru komercpārvadājuma veikšanu, ja pieturvietas dalībvalstī neatbilst izsniegtajai atļaujai, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešu naudas soda vienību apmērā, bet pārvadātājam — no divdesmit astoņām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(6) Par starptautiskā pasažieru komercpārvadājuma veikšanu bez paredzētā brauciena formulāra piemēro naudas sodu pārvadātājam no divdesmit astoņām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(7) Par pasažieru komercpārvadājuma ar autobusu veikšanu bez speciālās atļaujas (licences), par pasažieru komercpārvadājumu ar autobusu turpināšanu pēc speciālās atļaujas (licences) darbības apturēšanas, anulēšanas vai termiņa izbeigšanās piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam vai pārvadātājam no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(8) Par pasažieru komercpārvadājuma ar autobusu veikšanu bez licences kartītes piemēro naudas sodu pārvadātājam no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(9) Par pasažieru regulārā komercpārvadājuma veikšanu bez apliecinājuma piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(10) Par pasažieru pašpārvadājuma veikšanu bez pašpārvadājumu sertifikāta piemēro naudas sodu pārvadātājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(17.06.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

56. pants. Pasažieru pārvadāšanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par speciālās atļaujas (licences) vai Eiropas Kopienas atļaujas izmantošanas noteikumu pārkāpšanu piemēro naudas sodu pārvadātājam no piecdesmit sešām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(2) Par pasažieru komercpārvadājuma ar autobusu veikšanu, pārkāpjot licences kartītes vai Eiropas Kopienas atļaujas kopijas izmantošanas noteikumus, kas ietverti normatīvajos aktos par pasažieru komercpārvadājumu ar autobusu veikšanu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(3) Par starptautisko pasažieru pārvadājumu veikšanu, pārkāpjot noteikumus, kas ietverti normatīvajos aktos par starptautiskajiem pasažieru pārvadājumiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(4) Par pasažieru neregulārā vai speciālā regulārā komercpārvadājuma veikšanu, pārkāpjot pasažieru neregulāro vai speciālo regulāro pārvadājumu veikšanas noteikumus, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(5) Par pasažieru pašpārvadājuma veikšanu, pārkāpjot pašpārvadājumu veikšanas noteikumus, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no sešām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām.

(6) Par pasažieru kabotāžas autopārvadājumus reglamentējošo noteikumu pārkāpšanu piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrpadsmit naudas soda vienību apmērā, bet pārvadātājam — no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(7) Par regulas Nr. 1073/2009 17. pantā noteikto kabotāžas pārvadājumu kontroles dokumentu neesību transportlīdzeklī vai to neuzrādīšanu pārbaudes laikā uz ceļa piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no piecdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(17.06.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

57. pants. Pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru un vieglo automobili veikšanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru vai vieglo automobili veikšanu, ja transportlīdzekļa vadītājs nav reģistrēts taksometru vadītāju reģistrā, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no desmit līdz simt trīsdesmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no septiņdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(2) Par pasažieru komercpārvadājumu ar taksometru vai vieglo automobili veikšanas noteikumu pārkāpšanu, aizliegumu neievērošanu vai nenodrošināšanu ar noteiktām prasībām atbilstošu aprīkojumu izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no desmit līdz simt trīsdesmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no septiņdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(3) Par neregistrētas tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes izmantošanu autopārvadājuma pakalpojuma sniegšanai piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no desmit līdz simt trīsdesmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no septiņdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(17.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2020. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

57.¹ pants. Tīmekļvietnes un mobilās lietotnes pakalpojuma sniegšanas noteikumu pārkāpšana

Par prasībām neatbilstoša pārvadātāja, autovadītāja vai autotransporta līdzekļa piedāvāšanu tīmekļvietnē vai mobilajā lietotnē piemēro naudas sodu tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojuma sniedzējam no septiņdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(27.03.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

58. pants. Tahogrāfa un ātruma ierobežošanas ierīces lietošanas noteikumu un transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas laika reģistrēšanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, izmantojot tahogrāfu, kuram nav tipa apstiprinājuma, piemēro naudas sodu pārvadātājam no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(2) Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, izmantojot tahogrāfu, kura pārbaudi nav veikusi apstiprināta darbnīca, piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(2¹) Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, izmantojot tahogrāfu, kuram nav veikta pirmreizējā vai periodiskā pārbaude vai kalibrācija, vai noplombēšana, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no

četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(3) Par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu, vadīšanu, izmantojot vairāk nekā vienu personalizēto vadītāja karti, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(4) Par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu, vadīšanu, izmantojot vadītāja karti, kas nav izsniegta šim vadītājam, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(5) Par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu, vadīšanu, izmantojot vadītāja karti, kas ir iegūta, pamatojoties uz nepatiesiem paziņojumiem vai viltotiem dokumentiem, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(6) Par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu, vadīšanu bez vadītāja kartes vai izmantojot bojātu vadītāja karti vai vadītāja karti, kurai beidzies derīguma termiņš, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(7) Par kompetentās institūcijas neinformēšanu septiņu dienu laikā par vadītāja kartes bojājumiem, kļūdām kartes darbībā vai nozaudēšanu izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā.

(8) Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kas nav aprīkots ar digitālo tahogrāfu saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(9) Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kuram tahogrāfs darbojas nepareizi, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(10) Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, nepareizi izmantojot tahogrāfu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(11) Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu autopārvadājumos, kurā ir manipulācijas ierīce, ko var izmantot vai kas tiek izmantota, lai falsificētu tahogrāfa datus vai izdrukās norādīto informāciju, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(12) Par reģistrācijas diagrammā (tahogrammā) ierakstīto, tahogrāfā vai vadītāja kartē saglabāto datu vai izdruku no tahogrāfa falsificēšanu, slēpšanu, iznīcināšanu vai par tādām manipulācijām ar reģistrācijas diagrammu (tahogrammu), tahogrāfu vai vadītāja karti, kuru rezultātā var notikt datu vai izdrukās norādītās informācijas falsificēšana vai iznīcināšana, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(13) Par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika datu un dokumentu uzskaites un glabāšanas noteikumu neievērošanu uzņēmumā piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(14) Par reģistrēto un saglabāto datu glabāšanas noteikumu neievērošanu uzņēmumā piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(15) Par nepareizu reģistrācijas diagrammas (tahogrammas) vai vadītāja kartes izmantošanu, kas izpaudusies kā:

1) datu neievadīšana (nereģistrēšana) manuāli normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

2) nepareiza reģistrācijas diagrammas (tahogrammas) vai vadītāja kartes izmantošana, ja pārvadājumā

iesaistīti vairāki transportlīdzekļa vadītāji, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

3) reģistrācijas diagrammā vajadzīgās informācijas neierakstīšana, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

4) reģistrācijas diagrammā vai tahogrāfa ierakstos to valstu simbolu neattēlošana, kurās transportlīdzekļa vadītājs uzsāka un pabeidza ikdienas darba laikposmu, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

5) to valstu simbolu, kuru robežas transportlīdzekļa vadītājs ir šķērsojis ikdienas darba laikposmā, neattēlošana reģistrācijas diagrammā vai tahogrāfa ierakstos, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām;

6) nepareiza atzīmes "prāmis/vilciens" izmantošana reģistrācijas diagrammas vai tahogrāfa ierakstos vai tās neizmantošana, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

7) *(izslēgts ar 27.03.2024. likumu)*

8) *(izslēgts ar 27.03.2024. likumu)*

9) *(izslēgts ar 27.03.2024. likumu)*

(16) Par datu reģistrācijas diagrammas (tahogrammas) vai vadītāja kartes neatļautu izņemšanu:

1) ja tas neietekmē attiecīgo datu reģistrāciju, izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

2) ja tas ietekmē attiecīgo datu reģistrāciju, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(17) Par datu reģistrācijas diagrammas (tahogrammas) izmantošanu ilgāk par paredzēto laikposmu:

1) ja tajā ierakstītie dati ir salasāmi, izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā;

2) ja tajā ierakstītie dati nav salasāmi (dati zaudēti), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(18) Par netīras vai bojātas datu reģistrācijas diagrammas (tahogrammas) izmantošanu, ja tajā ierakstītie dati nav salasāmi, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(19) Par nepamatotu vairāku reģistrācijas diagrammu (tahogrammu) lietošanu divdesmit četru stundu periodā piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(20) Par reģistrācijas diagrammā (tahogrammā) reģistrētā laika atšķiršanos no transportlīdzekļa reģistrācijas valsts oficiālā pulkstenlaika piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no astoņām līdz četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(21) Par tahogrāfam neatbilstoša tipa datu reģistrācijas diagrammas (tahogrammas) izmantošanu vai vadītāja kartes neievietošanu pareizajā tahogrāfa atverē, ja ir vairāki transportlīdzekļa vadītāji, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(22) Par tahogrāfa pārslēgšanas mehānisma neizmantošanu vai nepareizu izmantošanu piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(23) Par transportlīdzekļa vadītāja nenodrošināšanu ar normatīvajos aktos noteiktajiem transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku apliecinošiem dokumentiem un reģistrācijas diagrammām (tahogrammām) piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(24) Par nepietiekamu papīra daudzumu informācijas izdrukāšanai digitālajā tahogrāfā izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam triju naudas soda vienību apmērā, bet pārvadātājam izsaka brīdinājumu vai piemēro naudas sodu astoņu naudas soda vienību apmērā.

(25) Par datu par attiecīgo dienu un par iepriekšējām 28 dienām neuzrādīšanu piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(26) *(Izslēgta ar 27.03.2024. likumu)*

(27) Par manuāli ievadītu datu un izdrukas par attiecīgo dienu un par iepriekšējām 28 dienām neuzrādīšanu piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(28) Par pārskata par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā nepareizu vai nepilnīgu aizpildīšanu piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(29) Par autopārvadājuma veikšanu, izmantojot tahogrāfu, kura remontu nav veikusi apstiprināta darbnīca, piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(30) Par autopārvadājumu veikšanu, ja transportlīdzekļa vadītājs neatzīmē visu pieprasīto informāciju par laikposmiem, kas netiek reģistrēti, kamēr tahogrāfs ir lietošanai nederīgs vai darbojas nepareizi, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(31) Par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika reģistrācijas diagrammas (tahogrammas), tahogrāfa vai vadītāja kartes lietošanas noteikumu pārkāpšanu, kas konstatēta uzņēmuma kontrolē, piemēro naudas sodu pārvadātājam no divdesmit astoņām līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(32) Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kas nav aprīkots ar ātruma ierobežošanas ierīci saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(33) Par autopārvadājumu veikšanu, ja ātruma ierobežošanas ierīce neatbilst noteiktajām tehniskajām prasībām, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(34) Par autopārvadājumu veikšanu, ja ātruma ierobežošanas ierīci nav uzstādījusi apstiprināta darbnīca, piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(35) Par tāda transportlīdzekļa izmantošanu autopārvadājumos, kurā ir manipulācijas ierīce, ko var izmantot vai kas tiek izmantota, lai falsificētu ātruma ierobežošanas ierīces datus vai izdrukās norādīto informāciju, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit sešām līdz simt četrpadsmit naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no simt četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit naudas soda vienībām.

(36) Par autopārvadājumu veikšanu ar transportlīdzekli, kuram nav veikta ātruma ierobežošanas ierīces pirmreizējā vai periodiskā pārbaude, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(37) Par autopārvadājumu veikšanu, ja ātruma ierobežošanas ierīce ir bojāta un bojājums nav noteiktā kārtībā novērsts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit astoņām līdz piecdesmit sešām naudas soda vienībām, bet pārvadātājam — no astoņdesmit sešām līdz simt četrdesmit naudas soda vienībām.

(17.06.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024. Grozījums divdesmit piektajā daļā un devdesmit septītajā daļā par skaitļa un vārdu "28 dienām" aizstāšanu ar skaitli un vārdu "56 dienām" stājas spēkā 31.12.2024. un iekļauts likuma redakcijā uz 31.12.2024. Sk. pārejas noteikumu 52. punktu)

58.¹ pants. Transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas noteikumu pārkāpšana

(1) Par nepilnīgu transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas deklarācijas uz Latviju aizpildīšanu publiskajā saskarnē, kas savienota ar IMI sistēmu, piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(2) Par transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas deklarācijas uz Latviju nenosūtīšanu publiskajā saskarnē, kas savienota ar IMI sistēmu, līdz nosūtīšanas laikposma sākumam piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(3) Par transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas deklarācijā uz Latviju ietvertās informācijas neatjaunināšanu publiskajā saskarnē, kas savienota ar IMI sistēmu, piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrpadsmit līdz četrdesmit divām naudas soda vienībām.

(4) Par derīgas transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas deklarācijas uz Latviju neuzrādīšanu piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(5) Par derīgas transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanas deklarācijas uz Latviju neizsniegšanu transportlīdzekļa vadītājam piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(6) Par tādu pārvadājuma pakalpojuma sniegšanas nosacījumu noteikšanu, kuri izraisa transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanu reglamentējošo noteikumu pārkāpšanu, ja ir zināms, ka šādas sekas iestāsies, vai ja, ņemot vērā attiecīgus apstākļus, vajadzēja zināt, ka šādas sekas iestāsies, piemēro naudas sodu nosūtītājam, ekspeditoram, līgumslēdzējam vai apakšuzņēmējam no četrpadsmit līdz divdesmit astoņām naudas soda vienībām.

(7) Par Eiropas Savienības dalībvalsts kompetentās institūcijas pieprasīto dokumentu vai ar transportlīdzekļa vadītāja nosūtīšanu saistītās informācijas nesniegšanu šajā likumā noteiktajos termiņos, izmantojot IMI sistēmu, piemēro naudas sodu pārvadātājam no četrdesmit divām līdz astoņdesmit sešām naudas soda vienībām.

(27.03.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

59. pants. Administratīvā pārkāpuma lietā piemērotā naudas soda samaksa

Personai, kura izvairās no šajā likumā noteiktā naudas soda izpildes, ir liegts izsniegt transportlīdzekļu vadītāja apliecību, veikt personas īpašumā (turējumā, valdījumā) esoša transportlīdzekļa valsts tehnisko apskati un reģistrācijas darbības transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā vai traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā, izņemot transportlīdzekļa norakstīšanu un transportlīdzekļa reģistrācijas pārtraukšanu uz laiku, nododot numura zīmes.

(27.03.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

60. pants. Kompetence sodu piemērošanā

(1) *(Izslēgta ar 27.03.2024. likumu)*

(2) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 55. panta trešajā, ceturtajā un sestajā daļā minētajiem pārkāpumiem veic Valsts robezsardze, ja minētos pārkāpumus robezsargi konstatējuši, īstenojot normatīvajos aktos noteiktos kontroles (uzraudzības) pasākumus.

(3) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 53. pantā (izņemot tā piektajā un sestajā daļā paredzētos pārkāpumus), 54. pantā, 55. panta pirmajā, otrajā, astotajā, devītajā un desmitajā daļā, 56., 57., 57.¹ un 58. pantā minētajiem pārkāpumiem veic pašvaldības transporta kontroles dienests.

(4) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 57. un 57.¹ pantā minētajiem pārkāpumiem veic pašvaldības policija, ja attiecīgajā pašvaldībā nav izveidots pašvaldības transporta kontroles dienests. Administratīvā pārkāpuma lietu izskata pašvaldības administratīvā komisija vai apakškomisija.

(5) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 53., 54., 55., 56., 57., 57.¹, 58. pantā un 58.¹ panta pirmajā, otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētajiem pārkāpumiem veic Valsts policija.

(6) Administratīvā pārkāpuma procesu par šā likuma 58.¹ panta septītajā daļā minēto pārkāpumu veic Valsts darba inspekcija.

(17.06.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanās spēku zaudē Satversmes 81. panta kārtībā izdotie Ministru kabineta noteikumi nr. 41 "Par pārvadājumiem ar autotransportu" (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 4. nr.).

2. Šā likuma 29. panta piektā daļa stājas spēkā ar 1996. gada 1. jūliju.

3. Šā likuma 48. panta noteikumi stājas spēkā vienlaikus ar likumiem, kas reglamentē attiecīgo apdrošināšanas veidu.

(13.03.1997. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 09.04.1997.)

4. *(Izslēgts ar 13.03.1997. likumu, kas stājas spēkā 09.04.1997.)*

5. Šā likuma 6. panta pirmās daļas un 30. panta pirmās daļas noteikumi stājas spēkā:

1) 2001. gada 1. oktobrī — attiecībā uz uzņēmējiem, kuri pēc šā likuma spēkā stāšanās pirmo reizi saņem Satiksmes ministrijas starptautisko pārvadājumu speciālās atļaujas (licences);

2) 2002. gada 1. oktobrī — attiecībā uz uzņēmējiem, kuri veic pārvadājumus valsts robežās.

(10.05.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

6. Līdz pārejas noteikumu 5. punktā minētajam termiņam izsniegtās Satiksmes ministrijas vai republikas pilsētas domes (rajona padomes) speciālās atļaujas (licences) paliek spēkā bez prasības par profesionālās kvalifikācijas sertifikāta iegūšanu līdz speciālās atļaujas (licences) termiņa beigām, izņemot gadījumu, kad uzņēmumā tiek pieņemts cits pārvadājumu vadītājs (administrators).

(10.05.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

7. Šā likuma 12. panta sestās daļas noteikumi stājas spēkā 2002. gada 1. janvārī.

(10.05.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

8. *(Izslēgts ar 04.04.2007. likumu, kas stājas spēkā 02.05.2007.)*

9. Līdz attiecīgu Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2005.gada 1.aprīlim ir spēkā šādi noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

1) Ministru kabineta 2000.gada 19.septembra noteikumi Nr.320 "Kravu starptautisko autopārvadājumu atļauju izsniegšanas kārtība";

2) Ministru kabineta 2002.gada 23.decembra noteikumi Nr.547 "Kārtība, kādā izsniedzami pasažieru un kravas autopārvadājumu profesionālās kompetences sertifikāti";

3) Ministru kabineta 2003.gada 19.augusta noteikumi Nr.464 "Kārtība, kādā organizē un veic pasažieru starptautiskos pārvadājumus ar autobusiem, atklāj, groza un slēdz maršrutus un izsniedz starptautiskajos līgumos paredzētās atļaujas";

4) Satiksmes ministrijas 1999.gada 13.jūlija noteikumi Nr.23 "Autoostu reģistrācijas kārtība un obligāto pakalpojumu saraksts";

5) Satiksmes ministrijas 1999.gada 28.decembra noteikumi Nr.45 "Noteikumi par autobusu biļešu un citu braukšanas dokumentu obligātajiem rekvizītiem".

(02.12.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.12.2004.)

10. *(Izslēgts ar 01.12.2005. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2006.)*

11. Grozījumi šā likuma 1.panta 5.punktā, 6.panta pirmajā daļā un 30.panta pirmajā daļā par vārda "(administrators)" (attiecīgā locījumā) izslēgšanu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par reglamentētajām profesijām un profesionālās kvalifikācijas atzīšanu".

(05.05.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.06.2005.)

12. *(Izslēgts ar 28.09.2017. likumu, kas stājas spēkā 26.10.2017.)*

13. *(Izslēgts ar 28.09.2017. likumu, kas stājas spēkā 26.10.2017.)*

14. Ministru kabinets līdz 2007.gada 1.jūlijam izdod šā likuma 5.¹ panta otrajā daļā minētos noteikumus par to pakalpojumu cenrāža apstiprināšanu, kurus Autotransporta direkcija sniedz, pildot tai deleģētos valsts pārvaldes uzdevumus. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 1.jūlijam piemērojami Ministru kabineta 2006.gada 19.decembra noteikumi Nr.1039 "Noteikumi par valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Autotransporta direkcija" sniegto maksas pakalpojumu cenrādi", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(04.04.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.05.2007.)

15. Šā likuma 5.² panta trešā daļa stājas spēkā 2007.gada 1.jūlijā. Ministru kabinets līdz 2007.gada 1.jūlijam izdod šā likuma 5.² panta trešajā daļā minētos noteikumus.

(04.04.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.05.2007.)

16. *(Izslēgts ar 28.09.2017. likumu, kas stājas spēkā 26.10.2017.)*

17. *(Izslēgts ar 28.09.2017. likumu, kas stājas spēkā 26.10.2017.)*

18. Šā likuma 39.panta 5.¹ daļa stājas spēkā 2007.gada 1.augustā. Ministru kabinets līdz 2007.gada 1.augustam nosaka šā likuma 39.panta 5.¹ daļā minēto kārtību, kādā ārpusē uz vieglā taksometra virsbūves tiek norādīta pārvadātāja noteiktā maksa (tarīfi) par pasažieru un bagāžas pārvadājumu pakalpojumiem ar vieglo taksometru.

(04.04.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 02.05.2007.)

19. Šā likuma grozījumi par 29.¹, 29.², 31. un 32.panta, 37.panta ceturtās daļas un 38.panta izslēgšanu un šā likuma papildināšanu ar 1.panta 29.¹ punktu, un 32.¹ pantu, kā arī 34.panta otrās un trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī.

(14.06.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 13.12.2007. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2008.)

20. Ministru kabinets līdz 2007.gada 31.decembrim izdod šā likuma 33.panta piektajā daļā minētos noteikumus, kas reglamentē autoostu reģistrācijas kārtību un autoostās obligāti sniedzamos pakalpojumus. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2007.gada 31.decembrim piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 6.septembra noteikumi Nr.665 "Autoostu reģistrācijas kārtība", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(14.06.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.07.2007.)

21. *(Izslēgts ar 13.12.2007. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2008.)*

22. Grozījums šā likuma 5.¹ panta pirmajā daļā par tās papildināšanu ar 8.punktu stājas spēkā 2008.gada 1.martā. Līdz attiecīgās normas spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tai atbilstošus Ministru kabineta noteikumus.
(13.12.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2008.)

23. Līdz dienai, kad stāsies spēkā šā likuma 35.panta sestajā daļā un 37.panta trešajā daļā minētie noteikumi par kārtību, kādā veicama pasažieru pārvadāšana ar vieglajiem taksometriem, bet ne ilgāk kā līdz 2008.gada 1.jūnijam piemērojami Ministru kabineta 2007.gada 27.novembra noteikumi Nr.814 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.
(13.12.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2008.)

24. Ministru kabinets līdz 2008.gada 1.aprīlim izdod šā likuma 38.¹ pantā minētos noteikumus par biļešu obligātajiem rekvizītiem regulārajos starptautiskajos pasažieru pārvadājumos starp Latviju un valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis. Līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai attiecīgo biļešu rekvizītus nosaka pārvadātājs.
(13.12.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2008.)

25. Rajona padomes izsniegta speciālā atļauja (licence) pasažieru pārvadājumiem ar autobusiem bijušā rajona teritorijā ir spēkā līdz tās derīguma termiņa beigām, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 31.decembrim.
(06.11.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

26. Rajona padomes izsniegta speciālā atļauja (licence) pasažieru pārvadājumiem ar vieglajiem taksometriem bijušā rajona teritorijā ir spēkā līdz tās derīguma termiņa beigām, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 31.decembrim.
(06.11.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

27. Grozījumi šā likuma 32.¹ panta pirmajā daļā, 34.panta otrajā daļā un 38.¹ panta otrajā daļā par vārdu "Satiksmes ministrija" (attiecīgā locījumā) aizstāšanu ar vārdiem "Autotransporta direkcija" (attiecīgā locījumā) stājas spēkā 2011.gada 30.septembrī. Līdz 2011.gada 30.septembrim izsniegtās atļaujas pasažieru regulārajiem starptautiskajiem pārvadājumiem ir derīgas līdz tajās norādītā termiņa beigām.
(12.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

28. Šā likuma 35.panta septītā daļa stājas spēkā 2011.gada 1.septembrī. Līdz attiecīgās normas spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tai atbilstošus noteikumus.
(12.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

29. Šā likuma grozījums par 37.panta trešās daļas otrā teikuma izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2012.gada 1.februārī.
(12.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

30. Ministru kabinets līdz 2011.gada 1.novembrim izdod šā likuma 6.panta piektajā daļā un 30.panta sestajā daļā minētos noteikumus, kas reglamentē valsts nodevas par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu kravas komercpārvadājumiem ar kravas automobiļiem un valsts nodevas par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu pasažieru komercpārvadājumiem maksas apmēru un maksāšanas kārtību. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.novembrim piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 1.novembra noteikumi Nr.826 "Noteikumi par valsts nodevu par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu komercpārvadājumu veikšanai ar autotransportu", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.
(12.05.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.06.2011.)

31. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra regulas (ES) Nr. 181/2011 par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem regulā (EK) Nr. 2006/2004 2. panta 4. punktu, līdz 2021. gada 28. februārim Latvijā attiecībā uz iekšzemes pasažieru regulāriem autobusu pārvadājumiem tiek noteikts minētās regulas piemērošanas atbrīvojums, izņemot tās 4. panta 2. punktu, 9. pantu, 10. panta 1. punktu, 16. panta 1. punkta "b" apakšpunktu, 16. panta 2. punktu, 17. panta 1. un 2. punktu, 24., 25., 26., 27. un 28. pantu.
(07.02.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.09.2017. likumu, kas stājas spēkā 26.10.2017.)

32. Šā likuma grozījumi par 1. panta papildināšanu ar 26.¹ un 26.² punktu, 5.¹ panta pirmās daļas papildināšanu ar 11. punktu, 5.⁴ panta papildināšanu ar 7. un 8. punktu, 29. panta otrās daļas izteikšanu jaunā redakcijā un papildināšanu ar ceturto daļu, 35. panta izteikšanu jaunā redakcijā un 39. panta piektās daļas izslēgšanu stājas spēkā 2018. gada 1. martā. Līdz attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tiem atbilstošus 35. panta (redakcijā, kas stājas spēkā 2018. gada 1. martā) trešajā, sestajā, astotajā un devītajā daļā minētos noteikumus.

(28.09.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.10.2017.)

33. Speciālā atļauja (licence) pasažieru pārvadājumiem ar taksometru pašvaldības teritorijā, kas izsniegta līdz 2018. gada 28. februārim, ir spēkā attiecīgās pašvaldības teritorijā līdz tās derīguma termiņa beigām, bet ne ilgāk kā līdz 2018. gada 30. aprīlim, un licences kartīte, kas izsniegta pārvadātāja transportlīdzeklim līdz 2018. gada 30. aprīlim, ir spēkā attiecīgās pašvaldības teritorijā ne ilgāk kā līdz 2018. gada 31. maijam.

(28.09.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.10.2017.)

34. Līdz 2018. gada 31. maijam personas, kuras vada transportlīdzekli, veicot pasažieru komercpārvadājumus ar taksometru, nodrošina savas darbības atbilstību šā likuma 35. panta astotajā daļā (redakcijā, kas stājas spēkā 2018. gada 1. martā) minētajām prasībām.

(28.09.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.10.2017.)

35. Līdz 2018. gada 31. maijam personas, kuras sniedz pasažieru komercpārvadājumus ar vieglo automobili, nodrošina savas darbības atbilstību šā likuma 35. pantā (redakcijā, kas stājas spēkā 2018. gada 1. martā) minētajām prasībām.

(28.09.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.10.2017.)

36. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. jūnijam izdod šā likuma 33. panta piektajā daļā minētos noteikumus. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2018. gada 31. decembrim piemērojami Ministru kabineta 2007. gada 11. decembra noteikumi Nr. 846 "Noteikumi par autoostu reģistrācijas kārtību, autoostās obligāti sniedzamajiem pakalpojumiem un kārtību, kādā autobusi iebrauc un stāv autoostas teritorijā", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(28.09.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.10.2017.)

37. Šā likuma 5.¹ panta pirmās daļas 12. un 13. punkts un 33. panta sestā daļa stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

(28.09.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.10.2017.)

38. Šā likuma 29. panta piekto daļu piemēro no 2020. gada 1. janvāra.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2019.)

39. Šā likuma grozījumi par 1. panta papildināšanu ar 32.¹ un 32.² punktu, šā likuma papildināšanu ar 4.² pantu, 29. panta otrās un ceturtais daļas izteikšanu jaunā redakcijā un panta papildināšanu ar sesto, septīto, astoto un devīto daļu, 35. panta pirmās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, panta papildināšanu ar 1.¹, 1.², 1.³, 1.⁴, 1.⁵, 1.⁶ un 1.⁷ daļu, trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, panta papildināšanu ar 3.¹, 3.² un 3.³ daļu, ceturtais daļas izslēgšanu, piektās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, panta papildināšanu ar 5.¹, 5.², 5.³, 5.⁴, 5.⁵ un 5.⁶ daļu, sestās daļas izteikšanu jaunā redakcijā un panta papildināšanu ar 6.¹, 6.² un 6.³ daļu, šā likuma papildināšanu ar 35.¹ un 35.² pantu, 37. panta trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā un panta papildināšanu ar piekto daļu, 39. panta 5.¹ daļas izteikšanu jaunā redakcijā un panta papildināšanu ar 5.², 5.³ un 5.⁴ daļu, 40. panta nosaukuma izteikšanu jaunā redakcijā un panta papildināšanu ar devīto, desmito, vienpadsmito, divpadsmito, trīspadsmito un četrpadsmito daļu stājas spēkā 2019. gada 1. septembrī.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2019.)

40. Ministru kabinets līdz 2019. gada 31. augustam izdod šā likuma 4.² panta trešajā daļā, 29. panta devītajā daļā,

35. panta 1.⁷, trešajā, 5.⁶ un sestajā daļā, 35.¹ panta otrajā un septītajā daļā, 35.² panta septītajā daļā un 39. panta 5.³ daļā minētos noteikumus. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2019. gada 31. augustam piemērojami Ministru kabineta 2018. gada 6. marta noteikumi Nr. 147 "Kārtība, kādā veicami pasažieru komercpārvadājumi ar vieglo automobili" un Ministru kabineta 2018. gada 6. marta noteikumi Nr. 148 "Prasības plānošanas reģiona un republikas pilsētas speciālās atļaujas (licences) saņemšanai un kārtība, kādā veicami pasažieru komercpārvadājumi ar taksometru", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2019.)

41. Ministru kabinets līdz 2019. gada 30. novembrim izdod šā likuma 33. panta piektās daļas 1. un 3. punktā minētos noteikumus.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2019.)

42. Līdz 2019. gada 31. oktobrim personas, kuras sniedz tīmekļvietnes vai mobilās lietotnes pakalpojumus, nodrošina darbības atbilstību šā likuma 35.² panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2019.)

43. Ministru kabinets līdz 2019. gada 30. novembrim izdod šā likuma 51. panta trešajā daļā minētos noteikumus. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2019. gada 30. novembrim piemērojami Ministru kabineta 2004. gada 20. aprīļa noteikumi Nr. 327 "Kārtība, kādā veicami pasažieru un kravas pašpārvadājumi", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(13.06.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2019.)

44. *(Izslēgts ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)*

45. *(Izslēgts ar 27.03.2024. likumu, kas stājas spēkā 24.04.2024.)*

46. Šā likuma VI nodaļa stājas spēkā vienlaikus ar Administratīvās atbildības likumu.

(17.06.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2020.)

47. Speciālā atļauja (licence) un licences kartīte pasažieru pārvadājumiem ar taksometru, kuru līdz 2021. gada 30. jūnijam izsniegusi Valmieras pilsētas pašvaldība vai Jēkabpils pilsētas pašvaldība, ir spēkā līdz tās derīguma termiņa beigām pasažieru komercpārvadājumiem ar taksometru attiecīgajā plānošanas reģionā.

(04.02.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2021.)

48. Šā likuma grozījumi par 6. panta trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2022. gada 21. maijā. Licences kartītes starptautiskajiem kravas pārvadājumiem ar kravas automobiļiem, kuru kopējā pieļaujamā masa nepārsniedz 3,5 tonnas, ir derīgas līdz 2022. gada 20. maijam. Licences kartītes pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusiem Latvijas teritorijā un kravas komercpārvadājumiem ar kravas automobiļiem Latvijas teritorijā, kas izsniegtas līdz 2022. gada 14. martam, ir spēkā līdz to termiņa beigām.

(10.03.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

49. Līdz 2022. gada 14. martam Autotransporta direkcijas izsniegtās speciālās atļaujas (licences) kravas pārvadājumiem ar kravas automobiļiem un pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusiem ir derīgas līdz to termiņa beigām attiecīgajam pārvadājumu veidam gan Latvijas teritorijā, gan starptautiski. Autopārvadātāju informatīvajā datubāzē izsniegtās licences ieraksta nosaukums automatizēti tiek mainīts uz attiecīgā pārvadājuma veida nosaukumu atbilstoši šā likuma 6. panta pirmajā daļā un 30. panta pirmajā daļā noteiktajam. Speciālajām atļaujām (licencēm), kas tika izsniegtas kravas pārvadājumiem ar kravas automobiļiem un pasažieru komercpārvadājumiem ar autobusiem Latvijas teritorijā, līdz to termiņa beigām tiek piešķirts jauns numurs.

(10.03.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

50. Šā likuma grozījumi par 29. panta otrās un ceturtās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā "Par nodokļiem un nodevām", kuri paredz Valsts ieņēmumu dienestam tiesības piemērot liegumu izmantot autotransporta līdzekli komercpārvadājumos ar taksometru un vieglo transportlīdzekli.

(27.03.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.04.2024. Minētie grozījumi tiks iekļauti likuma redakcijā uz attiecīgu grozījumu likumā "Par nodokļiem un nodevām" spēkā stāšanās dienu)

51. Šā likuma 29. panta piektās daļas 1. punkts ir spēkā līdz 2026. gada 31. decembrim.

(27.03.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

52. Šā likuma 58. panta divdesmit piektās un divdesmit septītās daļas grozījumi stājas spēkā 2024. gada 31. decembrī.

(27.03.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.04.2024. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 31.12.2024.)

53. Ministru kabinets līdz 2024. gada 31. decembrim izdod šā likuma 33. panta 2.¹, 4., 5. un 6. punktā minētos noteikumus.

(27.03.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.04.2024.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

(04.04.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.06.2017., 17.06.2020. un 10.03.2022. likumu, kas stājas spēkā 15.03.2022.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 15.jūlija direktīvas 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes direktīvas 76/914/EEK atcelšanu;

2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 18.janvāra direktīvas 2006/1/EK par bez transportlīdzekļa vadītājiem nomātu transportlīdzekļu izmantošanu kravu autopārvadājumiem;

3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 29. aprīļa direktīvas (ES) 2015/719, ar ko groza Padomes direktīvu 96/53/EK, ar kuru paredz noteiktu Kopienā izmantotu transportlīdzekļu maksimālos pieļaujamās gabarītus iekšzemes un starptautiskajos autopārvadājumos, kā arī šo transportlīdzekļu maksimālo pieļaujamo masu starptautiskajos autopārvadājumos;

4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. aprīļa direktīvas (ES) 2018/645, ar ko groza direktīvu 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību un direktīvu 2006/126/EK par vadītāju apliecībām;

5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2020. gada 15. jūlija direktīvas (ES) 2020/1057, ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz direktīvu 96/71/EK un direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza regulu (ES) Nr. 1024/2012.

Likums Saeimā pieņemts 1995. gada 23. augustā.

Valsts prezidents G.Ulmanis

Rīgā 1995. gada 12. septembrī